

Zpravodaj Štěpánovska

Vydává Město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu

Číslo 4 – srpen 2012

Ročník 14

Cena 5,- Kč

Úřední název Trhový Štěpánov užívá město od 6. září 1912

Naše město má mnoho podob. Záleží na úhlu pohledu či místu, odkud se na ně díváme, zda chodíme uvnitř nebo vyjdeme za jeho hranice. Každá podoba vypovídá o tom, jaké město je. Neznalého návštěvníka překvapí, že svoji polohu umně zahaluje do různých variant. Přijíždí-li někdo od Vlašimi, domnívá se, že je skryt za hradbou stromů a je vystaven na rovině. Když se blíží od Chlumu nebo od Javorníka, zjistí, že vše je jinak, protože je rozloženo na svahu. Od Štěpánovské Lhoty nepoznáme vůbec nic, stejně jako když přijíždíme z Dalkovic. Nejméně zajímavé je naše město od Dubějovic. Zde je vše skryté a ani při vjezdu neodkryje svoji pravou tvář. Z několika míst, kam se ani místní ani přespolní, ba ani turisté nedostanou, je pohled skutečně zajímavý. Na věž kostela sv. Bartoloměje je doporučeno chodit v montérkách. Z půdy kostela se otevírá pohled na ulice Spojovací a V Sedle. Domky jsou seřazeny jeden vedle druhého a nad nimi pohled do kraje: na Javornickou hůru, k židovskému hřbitovu a směrem k Balkovce. A pak, že Trhový Štěpánov není krásný! Z obsahu připomínáme články: 100. výročí užívání názvu Trhový Štěpánov a Trhový Štěpánov před 100 lety. Přejeme příjemné čtení a krásné letní dny!

Slovo starosty města

Prožíváme druhou polovinu prázdnin, letní počasí už jsme prožili jak horké, tak i chladné, a ještě se to jistě zopakuje. Já však připravuji článek na konci července, tak je ještě na hodnocení léta brzo.

Budu se tedy raději věnovat informacím, které bych Vám rád předal a které se udály v období června a července. Nejdříve připomenu ty, které budou mít dlouhodobý vliv na život města.

Po ukončení zadávacího řízení na zhotovitele územního plánu města Trhový Štěpánov zahájil úspěšný zhotovitel Doc. Ing. arch. Ivan Kaplan, autorizovaný architekt, se svým týmem z firmy Agora Studio Praha práce na územním plánu celého správního území města. Během tohoto zpracovávání budou občané informováni na několika setkáních, které má za povinnost uspořádat zhotovitel územního plánu.

Celý územní plán by měl být schvalován na konci příštího roku.

K důležitým dlouhodobým rozhodnutím patří také jednání s Ředitelstvím silnic a dálnic (ŘSD) o mostu přes dálnici D1 ve Střečově na 52. kilometru. ŘSD navrhuje v rámci modernizace dálnice most zbourat a při smluvním závazku převzetí mostu do správy města bude postaven nový na náklady ŘSD. O jednání budeme informovat.

Pokračují přípravy k výstavbě chodníku v ulici V Bráně pokládáním kanalizační sítě. Podle rozhodnutí zastupitelstva bylo zrušeno stání kontejnerů na velkoobjemový odpad a bioodpad na Náměstí pod autobusovou čekárnou a přemístěno na bývalé louky Na Braňce. Stání za samoobslouhou bylo rozšířeno o kontejner na bioodpad a oba kontejnery budou sloužit pro střed města. S ukončením prací na výstavbě dešťové kanalizace bude uzavřena skládka čisté zeminy Na Braňce a v Nádražní ulici. Plocha bude zařazena do územního plánu města.

V Dalkovicích byla svépomocí opravena fasáda na kulturním domě č. p. 24. Práce provedl Miroslav Petrásek st. Svépomocí byla také opravena kaplička sv. Jana Nepomuckého v Dubějovicích. Pracovníci města zde opravili střechu, omítku a provedli izolaci proti vlhkosti. Byla zde rovněž opravena plechová autobusová čekárna a nyní je prováděn nátěr.

Zastupitelstvo uložilo Radě města připravit do rozpočtu na rok 2013 návrh příspěvků na sport a tělovýchovu. Dále ulo-

Opravená fasáda kulturního domu v Dalkovicích

žilo připravit vyhlášku k regulaci hlučných činností v neděli a ve dnech pracovního klidu.

V prostorách Muzea Štěpánovska byla 23. června 2012 otevřena nově instalovaná stálá výstava obrazů akademického malíře Josefa Tříšky. Dílo našeho rodáka zde získalo oproti dřívějšímu umístění v prostorách bývalé Staré radnice důstojné umístění. Tentýž den byla zároveň ve Spolkovém domě uspořádána zdařilá módní přehlídka svatebních a společenských šatů s příjemným posezením. V neděli 24. června 2012 se konal tradiční jarmark s hudbou. Hrál zde soubor Pacholata z Benešova a vytvořil hezkou zábavu. Počasí nám přálo a je jen škoda, že byla menší účast než loni. Děkujeme všem, kteří zde otevřeli stánky s občerstvením a svými výrobky.

Tělovýchovná jednota Sokol spolu s Uníí rodičů při Základní škole uspořádali dvoutýdenní Příměstský tábor. Také SDH Trhový Štěpánov zorganizoval dětský tábor ve Střečově. Děkuji všem obětavým organizátorům.

Ve Střečově nad Sázavou byl na dálničním odpočívadle směrem na Brno po rekonstrukci otevřen motorest, který zkvalitní stravovací služby v našem správním území. Blíží se tradiční štěpánovská pouť, která bývá pravidelným setkáváním občanů i rodáků. K pobavení bude hrát dechová hudba Sebranka. Srdečně zvů všechny spoluobčany i příznivce našeho města.

Na závěr mých informací Vám přeji hezké prožití zbytku léta, pevné zdraví a hodně úspěchů ve Vašich aktivitách.

Ing. Václav Nekvasil,
starosta města

Oprava kapličky v Dubějovicích

Místostarosta odpovídá na dotazy

Otázka:

Poutě v Trhovém Štěpánově byly nějaký čas u nádraží. Nebylo by dobré se na toto místo opět vrátit? Většina měst podobné akce již dávno ze svých center vytěsnila na místa jako jsou tržiště, parky nebo stadiony.

Uzavírka štěpánovského náměstí stojí jistě nemalé finanční prostředky, za něž by mohlo být pořízeno nějaké jiné využití pro poutníky. Např. koňské spřežení, které při jednom z jarmarků bylo velkou atrakcí i ozdobou slavnosti.

U nádraží je pěkný, nově upravený pozemek, je zde hotel RABBIT s příjemnou restaurací, jen bývalý mlýn dělá městu ostudu.

Odpověď:

Město Trhový Štěpánov má ve svém názvu „trhový.“ Trhy i pouti se od pradávna odbývaly na místním náměstí.

Přerušení této tradice se napravilo po roce 1989. Důvodem bylo zapojení místních živnostníků sídlících ve středu města do obchodování a poskytování různých služeb při poutích a jarmarcích.

Váš návrh je zajímavý, můžeme o něm přemýšlet. Letošní pouť bude samozřejmě na náměstí.

Otázka:

Z náměstí byly odstraněny velkoobjemové kontejnery na odpad. Je to jistě dobrý počín, ale má jako starší občan jezdit s kárkou až k místnímu nádraží?

Odpověď:

K nádraží jezdit nemusíte. Město má rozmístěno celkem 6 kontejnerů. Dva jsou v Polní ulici, dva v Sokolské ulici a dva v ulici Na Braňce.

Otázka:

V lokalitě Na Valech se propadla cesta. Zajímalo by mne, zdali událost nesouvisí s chodbami pod bývalým zámkem.

Odpověď:

Cesta se skutečně propadla, ale souvislost s údajnými starými chodbami není žádná. Při opakujících se deštích podzemní voda odplavila část zeminy podél nově položené kanalizace a vnikla panu Jiřímu Hospergroví do sklepa.

K případným chodbám doplňujeme, že jejich existence není historicky doložena.

Josef Korn, místostarosta města

Kulatá čísla v srpnovém vydání

Možná jste si všimli, že v tomto vydání se „sešla“ kulatá čísla.

Před 100 lety docílili naši předkové, že se naše město od té doby jmenuje Trhový Štěpánov. • Dalším významným, tentokrát 110. výročím, je trvání vlakového spojení z Vlašimi do Trhového Štěpánova a již zrušené trati do Dolních Kralovic. • Koncem srpna si připomeneme 120. výročí narození významného občana našeho města

Karla Kolmana. V březnu letošního roku uplynulo od jeho smrti 50 let. • Nakonec ještě jedno kulaté číslo: pan Karel Dub se stal 400. autorem Zpravodaje Štěpánovska.

O tom všem a ještě dalším, se dovíte podrobněji v článcích, které byly připraveny právě pro Vás, milí čtenáři a milé čtenářky.

Příjemné čtení celého srpnového čísla přeje redaktor.

100. výročí užívání názvu Trhový Štěpánov

Nástin vývoje názvu našeho města a jeho postavení.

Původní osada s názvem Štěpánov vznikla někdy na sklonku prvního tisíciletí křesťanského letopočtu. Byl to pravděpodobně kmen Zličanů, který postupem času kolonizoval zdejší kraj. Patrně tu žil vladyka Štěpán, který zde založil tvrz pojmenovanou po něm Štěpánov, čili Štěpánův majetek. Zličané byli velký západoslovanský kmen, který se po odchodu ze své pravlasti ve východní Evropě usadil na území Čech. Spolu se svými sousedy, Lučany a Čechy, přispěli k sjednocení slovanských kmenů v Čechách a k rozvoji prvního českého státu Přemyslovců.

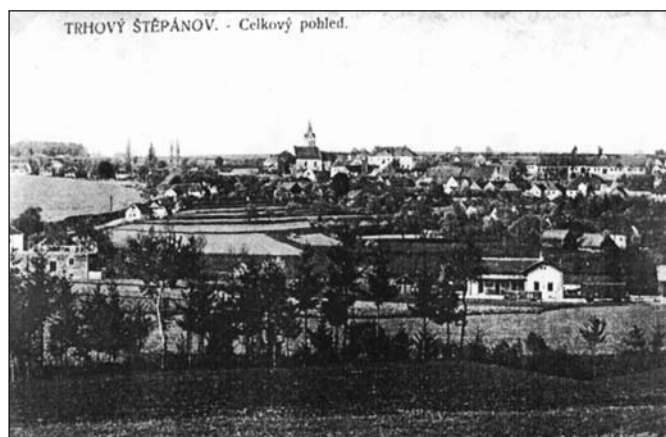
První písemná zmínka o Trhovém Štěpánově

Dodnes není uspokojivě vyřešena datace první písemné zmínky.

Z roku 1108 se zachoval záznam, že štěpánovský statek je majetkem držitelů hradu Leštna nad Sázavou (Lštěn u Čerčan). Profesor Univerzity Karlovy Josef Vítězslav Šimák (1870-1941) uvádí, že Štěpánov byl součástí biskupského majetku „ante quem“ roku 1126. Z roku 1235 se dochovaly záznamy o prodeji Štěpánova Šternberkům a až roku 1250 se stává Štěpánov majetkem pražských biskupů.

Jitka Malenínská z Ústavu pro jazyk český Akademie věd České republiky uvádí, že nejstarší písemná zpráva pochází až z roku 1274 (in Scepanow)

Datace prvního písemného záznamu z roku 1274 se jeví jako méně pravděpodobná zvláště proto, že již roku 1290 povýšil biskup Tobiáš z Bechyně Trhový Štěpánov na město.

Pohlednice z roku 1902

Jak se měnil název města

Jak uvádí Antonín Profous, název města se postupně měnil. Než se název ustálil, trvalo to několik staletí. Původně to byl jen Štěpánov = Štěpánův majetek bez současného přívlastku trhový. Název se měnil pravděpodobně i podle pravopisných zvyklostí, jak je uvedeno v následujícím přehledu. V roce 1274 se uvádělo „in Scepanow“ – ve Štěpánově. O téměř 100 let později, roku 1352 je nazýváno „Sczepanow“ – foneticky Ščepanov. V roce 1405 dochází k další změně názvu na „Stiepanow.“ Jak se toto jméno vyslovovalo? Pravděpodobně „Štijeapanov.“ Roku 1550 se píše „v městě Štěpánově.“ Zřejmě v roce 1604 se název změnil a uvádí se „v Trhowem Sstiepanowie.“ Místo hlásky „Š“ se uváděla podle tehdejšího psaní dvě „ss“ a čtení je podobné jako v roce 1405 – v Trhovem Štijeapanově.

Jak a proč došlo k připojení přívlastku „trhový“ v názvu města?

Ve středověku nastal rozvoj trhů ve městech, která měla trhové právo. Výraz trh je starší, praslovanský a je znám i v ostatních jazycích slovanských. Města z trhů bohatla, zvláště z těch podzimních - výročních, tedy jarmarků (podle německého Jahrmarkt).

O trzích v Čechách v době pozdější svědčí místní jména: Trhové Sviny, Trhový Štěpánov, Trhové Dušníky nebo Trhová Kamenice, na Slovensku jména Trhovec, Trhoviště nebo Trhové Mýto, v Polsku Nowy Targ. V některých oblastech byl pro trh vymezen určitý den v týdnu. Dosvědčují to místní jména Úterý, Pátek nebo Sobotka, na Slovensku třeba Dunajská Streda, Spišský Štvrtok nebo Rimavská Sobotka. O konání trhů vypovídají i jména ulic a náměstí: v Praze byl do roku 1848 Koňský trh (dnes Václavské náměstí) i Dobytčí trh (v současnosti Karlovo náměstí). Dodnes jsou v Praze označená pro-

stranství jako Ovocný trh, Uhlenný trh a Tržiště, v Brně Zelný trh.

Odkdy se naše město jmenuje Trhový Štěpánov

Z výše uvedeného textu je patrné, že se v historických pramenech často uváděl název Štěpánov trhový, v němčině je to Markt Stiepanow. Takto uváděl název našeho města P. Antonín Norbert Vlasák.

Vlašimské okresní zastupitelstvo k názvu Štěpánov připojovalo přívlastek „u Vlašimě“. To se nelíbilo štěpánovským radním, a proto podali žádost na příslušné úřady, aby se město napříště jmenovalo TRHOVÝ ŠTĚPÁNOV, jak bývalo označováno ve starých listinách.

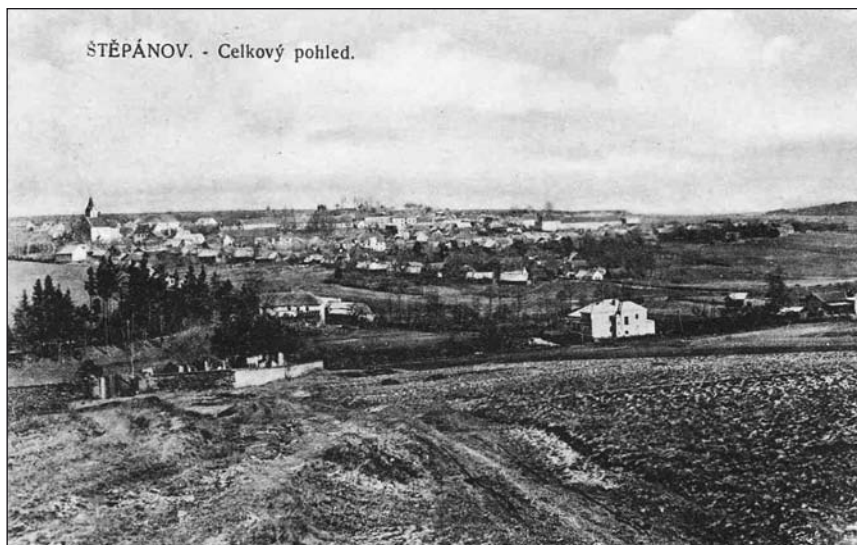
Žádosti bylo vyhověno a dosavadní **název Trhový Štěpánov je užíván od 6. září 1912.**

Přesto dodnes řada místních i okolních obyvatel užívá v hovorové řeči název Štěpánov zejména proto, že široko daleko není stejný název jiné obce.

Ztráta statusu názvu „město“

Status města ztratil Trhový Štěpánov až po skončení 2. světové války (1939 – 1945), v roce 1954, kdy byly tituly „město“ a „městys“ zrušeny.

V případě Trhového Štěpánova k tomu došlo zejména proto, že k zachování tohoto titulu byly nutné určité předpoklady. Byl to minimální počet 3 000 trvale bydlících obyvatel na zastavěném území. Jen částečně byl splněn požadavek zástavby středu obce. Je zde náměstí se zpevněným povrchem a chodníky. Celková zástavba obce má domy se 2 i více byty, jsou zde budovy k všeobecně potřebným službám, máme veřejný vodovod a kanalizaci s čistírnou odpadních vod. Je zde síť veřejných a všeobecně potřebných služeb, která znatelně přesahuje potřeby místního obyvatelstva a slouží i pro spádové území, tedy i pro mikroregion Český smaragd. Zeleň i stavební objekty včetně kulturních památek jsou udržovány a obnovovány, svoz tuhých odpadů je pravidelný.

Pohlednice z roku 1912

Město má základní i mateřskou školu, zdravotní středisko se 2 stálými místy a další dvě občasně lékařské služby (podmínkou jsou 3 stálá lékařská místa). Lékárnu zatím nemáme, o jejím zřízení bylo uvažováno. Je zde společenský sál, kino však bylo zrušeno (což je i v jiných městech skutečností), je zde pošta, sportoviště i tělocvična, ubytovací zařízení s nejméně 20 lůžky. Obec vede kroniku.

Město má historický městský znak, historickou pečeť a od roku 2001 prapor. Trhový Štěpánov byl městem 655 let.

Navrácení titulu město

Dne 1. 7. 2006 vstoupila v platnost novela obecního zákona č. 234/2006 Sb., která má z hlediska titulů obcí, a tedy i historické vlastivědy zcela přelomový význam. Na rozdíl od obecního zákona z roku 1990 i všech jeho pozdějších novel totiž vrací do české legislativy i praxe termín městys. Jde v podstatě o restituci stavu, který platil od roku 1850 do roku 1948, resp. 1954. Novela zákona umožnila historickým městysům navrácení jejich titulů, stejně tak se o něj mohou nově ucházet další obce.

Dalším zásadním ustanovením novely je přiznání práva na navrácení titulu města všem obcím, které jej před rokem 1948, resp. 1954 měly, a to bez jakýchkoli omezení (například počtem obyvatel). Obec, která byla městem přede dnem 17. května 1954, je městem, pokud o to požádá předsedu Poslanecké sněmovny. Předseda Poslanecké sněmovny tak na žádost obce stanoví a zároveň určí den, kdy se obec stává městem. Toto ustanovení umožňuje, aby byl titul města navrácen těm obcím, které jej v minulosti měly – a které o to požádají. Z důvodu ustanovení vyplývá, že na navrácení titulu má obec automatický nárok. Bude muset pouze doložit, že městem skutečně byla.

Kroky k navrácení titulu město

Obecní zastupitelstvo požádalo na začátku roku 2007 příslušný výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky o navrácení titulu MĚSTO.

Předcházely tomu tyto kroky:

Žádost Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky s přílohami, které dokládají nárok na navrácení titulu města:

Vyjádření Státního okresního archivu a kopie udělení privilegií městu Štěpánovu z roku 1541, 1600 a 1700 domovské listy vydané městem Trhový Štěpánov v roce 1929 a 1945 a písemnosti sepsané v souvislosti s výstavbou městského vodovodu i kopie katastrálních map.

Touha znovu získat zpět historický titul Město Trhový Štěpánov dlouho dřímala v myslích představitelů obce. O tom hovořil mnohokrát s tehdejší starostou obce Josefem Tomaidesem (1934 - 2009) kronikář obce. Povzbuzoval ho v tomto záměru dosti dlouho.

Sen se nakonec proměnil ve skutečnost, touha se naplnila. Stalo se to v den, který navždy zůstane zapsán mezi nejvýznamnější dny historie staroslavného Trhového Štěpánova, sídla, které má historické počátky ve 12. století. Trhový Štěpánov je sídlem, které se stále rozvíjí, v němž se stále děje něco nového.

Sen se stal skutečností ve čtvrtek 17. května L. P. 2007 v 11 hodin v prostorách Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ve Sněmovní ulici na Menším Městě Pražském. Dekret předal starostovi města Ing. Václavu Nekvasilovi tehdejší předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Ing. Miloslav Vlček.

Slavnostního aktu v jednacím sále Poslanecké sněmovny se za MĚSTO TRHOVÝ ŠTĚPÁNOV zúčastnili: starosta Ing. Václav Nekvasil, místostarosta Josef Tomaides a kronikář Jaromír Vlček.

Trhový Štěpánov se stal po 53 letech znovu městem s platností od 12.4.2007.

Prameny:

- Hlavsová Jaroslava: Trh, jarmark, bazar... Zpravodaj Štěpánovska, 2007 číslo 4, strana 17
- Kolman Karel: Dějiny Trhového Štěpánova do roku 1918, vyšlo jako příloha Zpravodaje Štěpánovska v roce 2007
- Kuča a kolektiv: Města, městečka a vesnice Čech, Moravy a Slezska – VII. díl, Nakladatelství Libri, 2008, úvod k VII. dílu
- Profous Antonín: Místní jména v Čechách (jejich vznik, původní význam a změny), nakladatelství Československé akademie věd, Praha - 1949, 1951, 1957
- Rozhodnutí č. 18 předsedy Poslanecké sněmovny ze dne 12. dubna 2007. Podle § 3 odst. 3) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 29 odst. 3) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, stanovím tyto obce městem, a to dnem 12. dubna 2007: Pilníkov (542 42) Královéhradecký kraj, Kladruhy (349 61) Plzeňský kraj, Husinec (384 21) Jihočeský kraj, Trhový Štěpánov (257 63) Středočeský kraj, Krásno (357 47) Karlovarský kraj, Červená Řečice (394 46) Kraj Vysočina, Seč (538 07) Pardubický kraj
- Vlasák A. N.: Okres Vlašimský, Reprint Město Vlašim 2011, strana 63

Podnět ke zpracování tohoto článku vyšel od Mgr. Pavly Krucké, učitelky Základní školy v Trhovém Štěpánově. Touto cestou jí upřímně děkuji za zajímavý námět i poskytnutí údajů z publikace Antonína Profouse.

Jaromír Vlček,
kronikář Města Trhový Štěpánov

Dvě výročí Karla Kolmana

Mezi významné občany Města Trhového Štěpánov uplynulého století právem patří Karel Kolman. Koncem srpna si připomínáme 120. výročí jeho narození a v březnu uplynulo 50 let od jeho úmrtí.

Před 10 lety vyšel v našem časopise obsáhlý čtyřdílný seriál o jeho životě a díle. Je mu věnována část v kapitole „Žili a pracovali v Trhovém Štěpánově“ v knize autora tohoto článku s názvem Trhový Štěpánov. Je pravděpodobné, že o něm bylo napsáno téměř všechno. Ale je téměř „svatou“ povinností připomenout při této příležitosti aspoň základní údaje a připojit i několik dalších slov a vět.

Život Karla Kolmana je vymezen narozením 26. srpna 1892 v Zahrádkách u Jindřichova Hradce a úmrtím 28. března 1962 v Trhovém Štěpánově. Jeho život v dospělém věku je naplněn velkým množstvím zájmů, aktivit i zaujetím pro život podle Bible.

Všichni jeho předkové byli evangelického vyznání augsburského nebo helvetského. (Obě evangelická vyznání se v roce 1920 spojila v dnešní Českobratrskou církev evangelickou.)

Karel Kolman

Jeho rodičům Josefu a Rozálii Kolmanovým se postupně narodily tyto děti:

Josef, který se stal učitelem a později ředitelem (1890 – 1969) působil v Jimramově, Karel, který ve svém povolání následoval svého staršího bratra (1892 – 1962) a působil v Trhovém Štěpánově.

Ladislav, se stal rolníkem (1895 – 1966), byl v ruském zajetí po 1. světové válce a svůj život prožil v rodných Zahrádkách.

František se stal rovněž učitelem i ředitelem školy (1897 – 1973) – žil v Jindřichově Hradci

Blažena, provdaná Brchaňová (1899 – 1986) byla v domácnosti a žila v Jindřichově Hradci, Anna, provdaná Kadlecová (1902 – 1984) v domácnosti, žila v Sedlčích u Jimramova, a nejmladší Marie, provdaná Němcová (1905 – 1989) rovněž v domácnosti a žila v Jimramově.

Jeho cesta za vzděláním byla velmi svízelná. Toužil studovat na učitelském ústavu, ale nedostatek peněz byl pro splnění jeho přání velkou překážkou. Chodil proto do obchodní školy, jejíž absolvování umožňovalo nastoupit úřednické místo. Stal se úředníkem v Praze, kde onemocněl ledvinovou chorobou. Tam navštěvuje pobožnosti Svobodné církve reformované (dnešní Církve bratrské) a vliv výkladů Božího Slova (Bible) ovlivnil jeho všestranně bohatý budoucí život.

Později odchází na Slovensko, kde na radu jednoho z věřících přátel navštěvuje učitelský ústav v Modre na Slovensku. Absolvoval jej jako externista s vynikajícím prospěchem a stal se na tomtéž ústavě učitelem slovenštiny. Zapojil se i do církevní služby, avšak v práci se nešetřil a znovu onemocněl, tentokrát plicní chorobou, z níž se léčil na ostrově Krku v Jugoslávii. Působil na školách v Modre, Hořicích, Nové Bani, v jihočeské Žirovnici a od roku 1928 v Trhovém Štěpánově. V této práci setrval s výjimkou krátké přestávky až do roku 1950, kdy odešel na zasloužený odpočinek. Nejprve působil jako odborný učitel a v roce 1931 byl jmenován ředitelem měšťanské školy.

V roce 1924 se oženil s Boženou Němcovou, která mu byla až do jeho posledního dne života věrnou manželkou i společnicí v práci, radosti i bolesti.

Manželům Kolmanovým se postupně narodily děti: Samuel, který vystudoval lékařskou fakultu Univerzity Karlovy a byl primářem dětského oddělení nemocnice v Rychnově nad Kněžnou. Žil se svou rodinou nedaleko Amsterdamu v Holandsku, kam emigroval před rokem 1968. Zemřel v roce 2005. Druhým v pořadí byl Daniel, který se stal kazatelem a působil nejprve v Ostravě, České Třebové a v Rakovníku, odkud odešel do Spolkové republiky Německo a později do Kanady. Před několika lety v Kanadě ve státě Manitoba zemřel. Dalšími dětmi jsou dvě dcery: Božena, která se stala manželkou Pavla

Kalety. Oba žijí v našem městě. Mladší dcera Vladimíra se provdala za Ing. Blahoslava Marka a žije v Praze. Nejmladší syn Blahoslav vystudoval jadernou fyziku a bydlí rovněž v Praze.

Trhový Štěpánov se stal místem, kde Karel Kolman působil nejdéle. Zde výrazně ovlivnil řadu žáků vynikající práci ve škole, ale rovněž zbudoval sbor dnešní Církve bratrské. Mnoho energie, píle a schopnosti věnoval osvětové práci zejména mezi mládeží, k níž měl všechny osobní předpoklady i bohaté pedagogické a osobní životní zkušenosti. Byly ovocem jeho mnohaleté práce i cest po vlasti i v cizině.

Nelze nezmínit i jeho kazatelskou činnost, k níž měl rovněž předpoklady. Svým příkladným životem ukazoval cestu k pravým vztahům člověka k člověku a člověka k Bohu. Ve svém domě, který postavil v dnešní Dubějovické ulici č.p. 50 v roce 1935, pořídil sál, v němž se dodnes scházejí věřící i hosté sboru Církve bratrské ke svým pravidelným pobožnostem.

V letech 1946 – 1947 se Karel Kolman připravoval k novému úkolu ředitele biblického učiliště České biblické práce v Kutné Hoře. Studoval na biblických školách v Londýně, Glasgowě a ve Švýcarsku. Po návratu se stává ředitelem nově založeného Biblického ústavu v Kutné Hoře, který vychoval a připravil k dalšímu studiu řadu kazatelů nejen z dnešní Církve bratrské, ale i dalších protestantských církví. Po uzavření tohoto bohosloveckého učiliště na začátku 50. let minulého století ze známých důvodů, se vrací v roce 1950 zpět do svého domu v Trhovém Štěpánově. Od té doby byl v důchodu a věnoval se nejen osvětové práci, psaní básní i knih, ale také kazatelské službě.

V březnu roku 1962 jeho nemocné srdce pravděpodobně neuneslo tlak ze strany tehdejšího režimu a uprostřed díla odchází do Boží slávy a to symbolicky na Den učitelů 28. března. Na poslední pozemské pouti doprovodili tohoto vzácného muže spolu s rodinou nejen bratři a sestry ze sboru, ale též spoluobčané, spolupracovníci ze školy i obce a po obou stranách až k dnešní Javorové ulici byla cesta lemována štěpánovským žactvem. Veliká účast při tomto rozloučení 30. března v Trhovém Štěpánově svědčila o vážnosti, které se těšil Karel Kolman na Štěpánovsku. O den později, v sobotu 31. března 1962 zaplnili motolské krematorium v Praze mnozí přátelé, spolupracovníci, čtenáři i posluchači, aby slovy několika kazatelů Církve bratrské vyjádřili vděčnost za jeho život, který skutečně nebyl žit nadarmo.

Urna s popelem Karla Kolmana je uložena v rodinném hrobu v rodných Zahradkách. Jsou v něm uloženi jeho rodiče: Josef a Rozálie, jeho bratr Ladislav s manželkou Marií, Karel se svou manželkou Boženou, Ladislav a Josef – synové Ladislava Kolmana a jejich bratranec Jan Amos.

Sluší se připomenout, že při příležitosti předání praporu obce a 50. výročí postavení školy, o jejíž vybudová-

ní se Karel Kolman zasloužil, byla mu 22. září 2001 pamětní deska. Ve vestibulu školy ji odhalil prof. Ing. Václav Klaus, CSc., tehdejší předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Návrh na odhalení desky vyšel od Ing. Zdeňka Uhlíře, štěpánovského rodáka působícího v Brně. Text navrhl autor tohoto článku. Karlu Kolmanovi se tak dostalo cti, která mu právem náleží.

V Trhovém Štěpánově pořádal historické přednášky, napsal Stručné dějiny města Trhového Štěpánova a vedl městskou kroniku. Zasloužil se o sepsání zcela nové kroniky, když původní byla neuváženým krokem téměř zničena v době jejího ukrytí v době druhé světové války. Byla to nesmírně náročná práce znovu shromáždit údaje o historii i tehdejší době z nejrůznějších písemných pramenů. Spolupracoval s vlastivědným sborníkem „Pod Blaníkem“, do nějž přispíval svými četnými články nejen z historie, otiskoval v něm své básně i povídky, zejména pak Štěpánovského hrdinu. V místě svého působení napsal většinu svých básnických i beletristických prací, zejména historických povídek a novel z evangelické minulosti našeho národa.

Z toho, co jsme připomenuli, by mohlo vyplynout, že jeho působení v našem městě bylo bezproblémové. Karel Kolman nebyl katolík a přišel do města, které mělo nejen katolickou, ale i nekatolickou (husitskou) tradici. Z počátku, jak už to bývá, měl i nepřátele, ale také sympatizanty. Nic není černobílé, vždyť i běžné denní světlo je spektrem barev a odstínů. Přesto našel podporu i u tehdejšího starosty. Situace se postupně měnila, protože Karel Kolman si vydobyl svojí poctivou prací, pravdivostí, vstřícností vůči druhým a setrváváním na biblických principech nejen uznání, ale i určitý respekt.

Klademe si otázku, proč si máme připomínat Karla Kolmana, kterého pamatují už jen ti nejstarší? Kdybychom pominuli všechny podrobnosti z jeho plodného života, tak zejména po tyto skutečnosti:

Spolu s ostatními tehdejšími představiteli města se zasloužil o stavbu budovy základní školy, která i po šedesáti letech slouží vzdělávání našich dětí a vnoučat.

Sepsání, byť stručných, Dějin Trhového Štěpánova do roku 1918.

Obnova téměř zničené kroniky a vedení nové kroniky do roku 1961.

Založení sboru Církve bratrské a postavení domu, v něm je doposud modlitebna této církve.

Vliv jeho osobnosti na tehdejší a možná i současný život našeho města je významnější, než si připouštíme. Přejme si, aby v budoucnu přišlo do našeho města více lidí s takovým vzděláním, rozhledem, talentem, pílí a erudicí, jakým byl Karel Kolman.

*Jaromír Vlček
s použitím vlastních článků
v miniseriálu z roku 2002*

Stručný přehled literárního díla Karla Kolmana

Básnické dílo:

První básnická sbírka má název „Berani.“ (Berany byli označováni rozhodní a opravdoví evangelíci, kteří neohroženě hájili svoji víru.) V epických básních vypravuje plynulým veršem rodinnou kroniku dvou příbuzenských rodů Brchaňů a Kolmanů v době „temna“ v rodinách Zahrádkách.

Druhou básnickou sbírku s názvem „Žalujeme“ vydal Kolman již v Trhově Štěpánově roku 1928 vlastním nákladem a vytiskl ji Jaroslav Svoboda v Jindřichově Hradci. Sbírka obsahuje rovněž epické básně. Žaloval-li autor v Beranech na nespravedlnost a útisk v oblasti svobody vyznání, pak v této sbírce žalují a nařikají lidé, kteří trpí na následky alkoholismu.

Dále byly vydány dvě sbírky: „Mládí Kristu“ v roce 1940 a „Výkřik před půlnocí“ roku 1947. Lyrické básně jsou rovněž rozptýleny v časopisech českých i slovenských evangelických církví. Rukopisná sbírka „Dva jdeme spolu,“ sestavená autorem tohoto článku, zahrnuje lyriku z posledního období autorova života. Vyšla posmrtně jako pracovní text péčí odboru mládeže Rady Církve bratrské.

Větší a významnější část Kolmanovy literární tvorby zabírá próza.

Kolman je výborný vypravěč, který zaujme čtenáře, umně komponuje děj, postavy příběhů jsou živé. Ideové zaměření má trojí tendenci: náboženskou v duchu rozhodného křesťanství, národní v duchu reformačním a mravně výchovnou v duchu křesťanské etiky. Vše je přitom vyvážené a nenásilné.

Z braniborské doby čerpá látku povídka „Štěpánovský hrdina,“ která byla otištěna pouze v časopise Pod Bláníkem a to dokonce dvakrát. Jednou v předválečném a podruhé v obnoveném po listopadové revoluci. Potřetí ji vydal jako samostatnou přílohu Zpravodaj Štěpánovska.

Povídka „Krvavou stopou“ se odehrává v době husitské. Je v ní zdůrazněn příklad předků, kteří musejí již i se zbraní v ruce bojovat s nepřáteli reformace. Účinně je představeno příkladné vlastenectví, mravní zaujetí a odhodlání bránit poznanou pravdu.

Období temna je zachyceno v povídkách „Vichřice hněvu,“ „Mladí exulanti“ a zejména „Mučednice,“ která se stala jednou z neznámějších vůbec.

Tehdejší situaci ve společnosti zobrazují jeho menší povídky určené jednak dospělým („Nesahejte mi do svědomí,“ 1930) jednak dětem, jimž jako zkušený učitel velmi dobře rozuměl. Jsou to povídky „Slávinka,“ o dětské víře, která dokáže vítězit i nad předčasným a bolestným koncem života. Dále je to „Nezbedník,“ o vlivu evangelia na proměnu lidské duše a „Bez lásky,“ o životě ostrčeného dítěte. Poslední dvě jmenované povídky zachycují tehdejší sociální a společenské poměry v Trhově Štěpánově.

Povídka s misijní tematikou věnovaná životu J. Williama má název „Mezi lidojedy,“ vyšla v roce 1941.

V pozůstalosti zůstalo zachováno několik rukopisů, které nemohly být za totality vůbec vydány. Nepodařilo se je vydat ani v cizině a dovézt do naší vlasti. Pokusy vydat je po listopadu 1989 byly neúspěšné. Jsou to tyto tituly: „Ve stínu kříže“ vypráví o prvokřesťanské historii, „Tajemství zbořeného kláštera“ je středověký příběh z 12. století, povídky „Proti zlaté hvězdě“ a „Kacíři a povstalci“ čerpají námět z husitství. Další příběh z doby pobělohorské je nazván „Dusivý soumrak.“ Tehdejší současnost mládeže zobrazují práce „Nebyla ničí“ a „Přemožen.“

Karel Kolman je autorem několika učebnic v jazyce českém i slovenském.

ju

Dějepisná olympiáda 2011/2012

Dějepisná olympiáda patří mezi tradiční vědomostní soutěže, které vyhlašuje Národní institut dětí a mládeže. Soutěž, jejíž kořeny sahají až do 60. let minulého století, se dříve jmenovala Soutěž mladých historiků a letos se konal její 41. ročník. Olympiáda je určena pro mladé zájemce o historii z řad žáků 8. a 9. ročníku základních škol a odpovídajících ročníků víceletých gymnázií. Žáci naší školy dosahují v této soutěži dlouhodobě výborných výsledků. Již pětkrát se probojovali do celostátního kola. V roce 2002 to dokázala Marie Vinšová a o rok později se do národního kola podívala opět, tentokrát i se svojí spolužačkou Lucií Fröblingovou. Ta zde dosáhla největšího úspěchu v předmětových soutěžích v historii štěpánovské školy, když celou soutěž vyhrála. V roce 2007 byla v celostátním kole Renata Vopálková a v roce 2010 Jan Frajt.

Každý ročník má jiné tematické zaměření jednotné pro všechna kola, která se liší jen svou náročností. Téma soutěže v uplynulém školním roce znělo „V bohatství i chudobě aneb Osobnosti k nezaplacení.“ Všechny úkoly spojovala věda o mincích zvaná numismatika. Soutěž vždy probíhá ve čtyřech postupových kolech: školním, okresním, krajském a celostátním. První tři kola mají vždy formu testu. V tomto ročníku postoupilo ze školního kola do okresního celkem 6 žáků, kteří dosáhli alespoň 60 % bodů a stali se tak úspěšnými řešiteli. Tři z nich

se okresního kola, které proběhlo první únorový den na Gymnáziu Benešov, skutečně zúčastnili. A všichni si vedli výborně. Barbora Tomaidesová z 9. třídy vyhrála, Jana Rumlerová z 8. třídy obsadila 2. místo a její spolužák Petr Dušek skončil šestý. Soutěže se zúčastnilo 26 žáků základních škol a příslušných ročníků víceletých gymnázií z okresu Benešov. První dvě jmenované dívky si zároveň zajistily postup do krajského kola. Petru Duškovi utekl postup pouze o jeden bod. J. Rumlerová se krajského kola nakonec nemohla zúčastnit a tak do Kladna, kde se krajské kolo 11. dubna konalo, odjela Bára Tomaidesová sama. Vedla si však opět skvěle a 4. místo, a zejména vysoký bodový zisk, jí stačil k postupu do celostátního kola. Do Kladna se sjelo 36 mladých zájemců o historii z celého Středočeského kraje.

Celostátní kolo Dějepisné olympiády trvá obvykle pět dní a koná se každý rok v některém z měst České republiky. Spojuje soutěž samotnou (prezentace a obhajoba písemné práce, vyplňování testu, hledání odpovědí

na otázky v historických památkách nebo v terénu...) s exkurzemi, výlety a návštěvami historicky zajímavých míst. Letos se konalo na přelomu května a června v jihočeském Táboře. Všichni účastníci soutěže museli před jejím začátkem odevzdat písemnou práci. Letos její téma bylo „Osobnost k nezaplacení mého regionu na pamětní minci.“ Smyslem práce bylo vytvořit návrh pamětní mince osobnosti z určitého regionu z 19. nebo 20. století. Bára si vybrala Jana Pláteníka, zakladatele první české záložny ve Vlašimi. Její práci si můžete přečíst na jiném místě našeho zpravodaje. Tuto práci musela Bára před porotou a ostatními účastníky prezentovat a obhájit. Druhou část bodování tvořil závěrečný test s numismatickou tematikou. Mimo soutěže navštívili účastníci národního kola několik zajímavých památek v Táboře, Písku nebo v Milevsku. Mezi 32 soutěžícími se Bára v konečném pořadí umístila na děleném 12. místě.

Mgr. Martin Vrbický

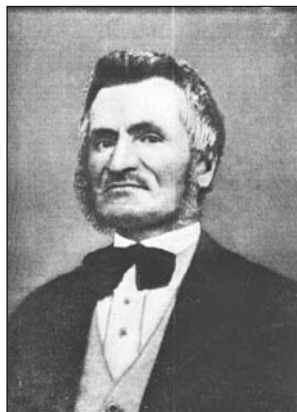
Úvod k práci Báry Tomaidesové

Žákyně 9. třídy Barbora Tomaidesová z Trhového Štěpánova velice úspěšně reprezentovala štěpánovskou školu v letošním ročníku Dějepisné olympiády. Přes školní, okresní a krajské kolo se dostala až do kola celostátního. Podmínkou účasti v národním kole bylo odevzdání písemné práce na téma „Osobnost k nezaplacení na pamětní minci mého regionu.“ Soutěžící si měli vybrat významnou osobnost z daného regionu z 19. nebo 20. století a navrhnout jí pamětní minci. Bára Tomaidesová si zvolila Jana Pláteníka, který s dalšími živnostníky

založil ve Vlašimi první českou záložnu. Práce měla kromě stručného životopisu osobnosti a návrhu mince s jejím popisem také obsahovat postup práce. To znamená, jak soutěžící při práci postupovali, kde sháněli potřebné materiály k práci, kdo jim pomáhal a jaký přínos tato práce pro ně měla. Důležitou součástí práce byla také otázka využitelnosti celé práce a návrhu pamětní mince a obrazové a fotografické přílohy.

Mgr. Martin Vrbický

Návrh pamětní mince Jana Pláteníka, zakladatele první české záložny ve Vlašimi

Jan Pláteník

Úvod

Po zprávě, že jsem se probojovala do ústředního kola Dějepisné olympiády, mi vyvstal jasný úkol: musím si pro svoji práci vybrat vhodnou osobnost našeho regionu a navrhnout její pamětní minci. Svě pátrání jsem začala v knížce Podblanickou minulostí od Jaroslava Pouzara a na webových stránkách města Vlašimi. Objevila jsem zde mnoho

známých rodáků. Některá jména jsem slyšela poprvé a několik z nich mě zaujalo, ale bohužel tyto osobnosti většinou neměly potřebné předpoklady pro moji práci.

A tu mi padlo do oka jméno Jana Pláteníka, který v 19. století stál ve Vlašimi u zrodu první záložny v Čechách. Moje volba na něj padla z několika důvodů. Narodil se a téměř celý život prožil ve Vlašimi. Zapsal se do dějin Vlašimi významným skutkem a byl také činný ve zdejším společenském životě. Vzhledem k tématu letošní Dějepisné olympiády se zdál naprosto ideální osobností.

I. kapitola – Získání informací o Janu Pláteníkovi

Dalším krokem bylo obstarání materiálů o Janu Pláteníkovi. Na internetu jsem však našla jen krátkou zprávu a jeho podobiznu, a tak jsem zapátrala dál ve vlašimské knihovně a knížkách, jako např. Dějiny města Vlašimi a jeho statku od Františka A. Slavíka, Podblanickou minulostí od Jaroslava Pouzara a nebo v publikacích o Vlašimi od Jana Svobody a Josefa Moudrého.

V Městské knihovně ve Vlašimi je možné také zapůjčit Sborníky vlastivědných prací Podblanicka, ve kterých bylo několik článků k tomuto tématu. Pomohl mi i kronikář Vlašimi pan Josef Moudrý. K mému překvapení mi náš učitel dějepisu sdělil, že v roce 2003 byla bývalá žákyně naší školy Marie Vinšová také v celostátním kole Dějepisné olympiády a psala práci o budově Občanské záložny ve Vlašimi, kterou založil právě Jan Pláteník. Tuto práci mi zapůjčil. Zmiňovaný pan učitel mi také pomohl s kontakty na Muzeum Podblanicka ve Vlašimi a Státní okresní archiv v Benešově. Především ve vlašimském muzeu se našly další materiály týkající se Jana Pláteníka a založení první české záložny. Postup práce jsem pak ve škole pravidelně konzultovala s učitelem dějepisu Martinem Vrbickým.

II. kapitola – Jan Pláteník

Jan Pláteník se narodil ve Vlašimi roku 1819. Jeho tatínek, obuvník, si velice přál, aby se stal učitelem, a proto jej posílal na hodiny k panu učiteli Antonínu Hellerovi. Jan ale později, na přání matky, odjel do Prešpurku (dnešní Bratislavy) k jejímu bratrovi, kde měl chodit do školy. Zde se nakonec u otce bratra vyučil obuvníkem. Po šesti letech se Jan Pláteník vrátil zpět do Vlašimi. Jeho rodiče už nežili a on se musel postarat o rodinu (měl tři mladší sourozence). Jan byl ale příčinnivý a snaživý a brzy se mu začalo dařit.

Z iniciativy Jana Pláteníka a také jeho přítele Vojtěcha Červa se začalo roku 1857 uvažovat o založení spolku, který by „k spořivosti povzbuzoval, zároveň ale svým údům peněžitou zálohou pomáhal“. (Slavík F.A.: Dějiny Města Vlašimě a jeho statku, Vlašim 1994, s. 351) Pláteník byl totiž za pobytu v Prešpurku členem obdobného spořitelského spolku. Oba přátelé navíc byli inspirováni články v tehdejším tisku o podobných spolcích. Postupně se k nim přidalo dalších šestnáct stejně smýšlejících osob. Společně se snažili prosadit myšlenku založení záložny. Tato cesta však nebyla lehká. V počátcích naráželi na nepřítelů oficiálních představitelů města. Nakonec musel zasáhnout a tuto věc podpořit i okresní hejtman Jirovec. Dne 14. března 1858 se sešla ustavující schůze v Pláteníkově bytě. Vznikla tak první česká záložna. Jan Pláteník byl zvolen jejím prvním ředitelem. Tuto funkci však odmítl ze strachu před pomluvami, aby o něm lidé neříkali, že ji založil pro svůj prospěch. V záložně však dále působil jako tajemník, zapisovatel nebo pokladník. Vlašimská záložna velmi dobře prosperovala a stala se vzorem pro další záložny v českých městech.

Jan Pláteník byl činný též ve společenském životě ve Vlašimi – byl členem čtenářského spolku, hrál ochotnické divadlo, byl i hudebně nadaný. Se svým přítelem založil hudební sextet, kde hrál první housle. Byl to člověk vytrvalý, důvěřivý a dobrý vlastenec. Brzy se stal ve Vlašimi známou a oblíbenou postavou.

Jan Pláteník zemřel v roce 1894. Roku 1908 byla umístěna na jeho domě v Komenského ulici pamětní deska. V současné době tento dům již nestojí, jelikož musel ustoupit při výstavbě nových panelových domů. Deska byla proto přenesena a umístěna do Muzea Podblanicka ve Vlašimi. Za první republiky se uvažovalo o zřízení památníku Jana Pláteníka. Z tohoto návrhu bohužel sešlo. Po Janu Pláteníkovi je ve Vlašimi pojmenována malá ulička vedoucí na Žižkovo náměstí. Na samém jejím počátku stojí budova bývalé záložny.

III. kapitola – Vytvoření návrhu pamětní mince

Před vytvořením návrhu mince jsem hledala informace, jak správně má pamětní mince vypadat. Inspiraci jsem našla na internetu.

Návrh mince jsem pojala jako pamětní minci ke 120 letům od úmrtí Jana Pláteníka, které si budeme připomínat za dva roky. Na avers mince jsem v mincovním poli nakreslila podobiznu Jana Pláteníka podle fotografie z časopisu „75 let Občanské záložny ve Vlašimi“. Nahoře v opisu mince je napsáno **120 LET OD ÚMRTÍ**, dole jméno **JAN PLÁTENÍK** a letopočty **1894** (rok jeho smrti) a **2014** (rok výročí).

Na reversu mince nás v mincovním poli upoutá budova první české občanské záložny. Snažila jsem se ji zachytit v původní novorenesanční podobě přesně tak, jak ji navrhl další ze známých vlašimských rodáků – architekt Saturnin Heller. Předlohou pro tento obrázek mi byla fotografie záložny opět z časopisu „75 let Občanské záložny v Čechách“. Letopočet **1858** nahoře na minci značí rok vzniku této záložny. Dole je nápis **1. ČESKÁ ZÁLOŽNA VE VLAŠIMI**.

IV. kapitola – Presentace a využitelnost návrhu mince

S takto mnou navrženou mincí jsem navštívila místostarostu města Vlašimi pana Karla Kroupu. Důvodem byl můj troufalý nápad, zda by město Vlašim nemělo zájem tuto minci v roce 2014 vydat. Pan místostarosta mne se zájmem vyslechl a řekl mi, že na příštím zasedání Rady města Vlašimi, v pondělí 14. května, tento návrh přednese. Rada města nakonec návrh doporučila zařadit do rozpočtu v roce 2014.

Práce s návrhem mince by také měla být podle slov ředitele vlašimského muzea Mgr. Radovana Cádera uveřejněna na výstavě v Muzeu Podblanicka. Dále bude text s navrhovanou mincí otištěn ve Zpravodaji Štěpánovska (časopis vycházející jednou za 2 měsíce v Trhovém Štěpánově, kde bydlím a chodím do školy) a v časopise Pod Blánkem (vlastivědný časopis našeho regionu, který vydává Podblanické ekocentrum ČSOP a Muzeum Podblanicka ve Vlašimi).

Závěr

Dnes ještě nevím, zda navrhovaná mince Jana Pláteníka někdy spatří světlo světa. Tato práce však pro mě měla určitě veliký přínos. Seznámila jsem se s význam-

Avers mince

Revers mince

nou osobností mého regionu a dozvěděla se o ní spoustu zajímavých informací. Při získávání materiálů pro moji práci jsem si uvědomila, že prosadit užitečnou a dobrou věc nemusí být vůbec jednoduché. Oceňuji tedy Jana Pláteníka, že se nevzdal a zrealizoval svůj záměr, který nepřinesl užitek jen jemu, ale celé společnosti. Tím se pro mě stal „Osobností k nezaplacení“.

Další dobrou zkušeností pro mě bylo napsání mé první rozsáhlejší práce – dosud jsem psala pouze krátké referáty do školy. Také jsem poznala, jak se má taková práce vytvořit a jak má vypadat správné citování literatury a pramenů. Tyto poznatky zajisté využiji i v dalším studiu. Vytvoření vlastního návrhu mince nebylo pro mě až tak těžké, protože výtvarná výchova patří ve škole mezi mé oblíbené předměty. Jsem také potěšena, že moje práce bude prezentována dál.

Závěrem bych chtěla poděkovat za vstřícnost a ochotu pracovníkům Muzea Podblanicka ve Vlašimi (především knihovnici paní Pavle Kochánkové), kronikáři města Vlašimi panu Josefu Moudrému, místostarostovi Vlašimi panu Karlu Kroupovi a také redaktorovi Zpravodaje Štěpánovska panu Jaromíru Vlčkovi a členu redakční rady časopisu Pod Bláníkem Mgr. Janu Urbanovi. Největší dík patří mému panu učiteli dějepisu Mgr. Martinu Vrbickému, který mi po celou soutěž velmi ochotně pomáhal a podporoval mě v mém snažení. V neposlední řadě patří můj dík také mým rodičům za podporu.

Seznam pramenů a literatury

- Hájek, J.: Počátky občanské záložny ve Vlašimi, příspěvek k 125. výročí založení první české záložny. In: Sborník vlastivědných prací Podblanicka 24/1983,

Okresní muzeum v Benešově ve Státním zemědělském nakladatelství, Praha 1983, s. 259-283

- Hlaváček, I. – Kašpar, J. – Nový, R.: Vademecum pomocných věd historických. H + H, Jinočany 2002, s. 397-482
- Houdek, J.: Jan Pláteník, In: Pod Bláníkem 7/1927-1928, s. 126-127
- Moudrý, J. – Svoboda, J.: Vlašim nejen na starých pohlednicích. Vyšehrad, Praha 2003, s. 76-78
- Moudrý, J. – Svoboda, J.: Vlašim po stopách předků. Vyšehrad, Praha 2006, s. 53, s. 244
- Pouzar, J.: Podblanickou minulostí, díl II. Vida, Praha 2004, s. 58-59
- Pouzar, J.: Historie první občanské záložny v Čechách. In: Sborník vlastivědných prací Podblanicka 6/1965, Vlastivědné muzeum Podblanicka na Jemništi 1965, s. 169-180
- Slavík, F. A.: Dějiny města Vlašimě a jeho statku. Reprint nákladem města Vlašimi, Vlašim 1994, s. 350-352
- Vinšová, M.: Budova Občanské záložny ve Vlašimi, práce pro celostátní kolo Dějepisné olympiády 2003
- Pomník Janu Pláteníkovi, Hlasy od Bláníka 8/1938, s. 6
- 75 let první české záložny, občanské záložny ve Vlašimi 1858-1933, Vlašim 1934, 26 str.

<http://www.mesto-vlasim.cz/jan-platenik/jan-platenik>
<http://www.mesto-vlasim.cz/slavni-rodaci>

Barbora Tomaidesová

Autorka zpracovala toto téma jako žákyně 9. třídy Základní školy v Trhovém Štěpánově. Bydlí v našem městě v ulici K Pasece.

Trhový Štěpánov před 100 lety

V článku „100. výročí užívání názvu Trhový Štěpánov – Nástin vývoje názvu našeho města a jeho postavení,“ jsou uvedeny podrobnosti, jak se měnil a změnil název našeho města.

Sto let v životě města nebo vesnice není příliš mnoho. Přesto je tento časový úsek, zejména pokud jde o jména starostů, složení městských rad či o jména dalších osobností, dosud podrobně neprozkoumán. Kronikářské zápisy jsou velmi kusé. Důvodem je skutečnost, že původní kronika našeho města byla během druhé světové války z obav před jejím zničením nevhodným a neodpovědným způsobem uschována. Po skončení války byla vyzvednuta z úkrytu, ale byla poškozená natolik, že bylo nutno celou kroniku rekonstruovat, přepsat či doplnit. Tohoto úkolu se ujal tehdejší ředitel škol Karel Kolman. Nebyla to nikterak snadná práce. Neumím si představit, kdyby kdokoli ze současníků měl podobný úkol splnit. Přesto odvedl Karel Kolman úctyhodnou práci. Kronika města Trhového Štěpánova nebyla jediná, kterou potkal podobný osud ...

Několikrát jsem navštívil Státní oblastní archiv v Benešově, kde jsem hovořil s pracovníkem tohoto archivu Mgr. Michalem Sejkem. Dotazoval jsem se, zda jsou v tomto archivu uloženy archiválie týkající se například státní správy. Žel, byl jsem zklamán, protože je toho žalostně málo. Kladl jsem si otázky, kam přišly archiválie z doby mezi oběma světovými válkami a proč nejsou k nalezení.

Posláním kronikáře je objektivně zachytit události, které se staly v příslušném kalendářním roce, ale rovněž zaznamenat další důležitá fakta ze života obce, podniků, spolků. Není to práce snadná, neboť kronikář nedisponuje žádnými pravomocemi, aby získal údaje, které budou pro další pokolení zajímavé. Některé údaje jsou mu naprosto nedostupné. Ani současní kronikáři nezachytí vše, co se děje. Některé události se z pohledu současníků zdají být naprosto banální, ale mohou mít vypovídací hodnotu pro příští generace. Jiné, které se zaznamenají, nemusí mít vůbec žádnou hodnotu. Navíc, mnoho událostí ani nemohou zaznamenat, protože podléhají ochraň osobnosti.

Pravděpodobně se nedovíme, jak vypadal Trhový Štěpánov před 100 lety. Město a její obyvatelé nebyli příliš zámožní, fotografování se rozvíjelo pomalu. Zachovaly se pouze dobové pohlednice, které zachycují Trhový Štěpánov převážně od nádraží Českých drah nebo od židovského hřbitova. (Pohlednice vznikly kolem roku 1870. Nejstarší dosud známá pohlednice našeho města je z roku 1898.) Žel, tyto pohlednice zachycují pouze partie z náměstí a části dnešní Dubějovické ulice, zatímco pomíjejí další objekty či části našeho města. Až novodobé pohlednice zachycují další objekty. Pokud jde o fotogra-

fie, jejich menší archiv je uložen na Městském úřadě. Další fotografie otiskuje Zpravodaj Štěpánovska a většinu z nich mají místní fotografové ve svých digitálních archivech. Mnohé fotografie se nedostanou na veřejnost. Důvodem je relativní nedostatek finančních prostředků, ale i jiné příčiny.

Ze statistik můžeme zjistit pouze počet obyvatel a domů, ve kterých obyvatelé bydleli. Víme, že zde stála Stará radnice už více než 100 let, bývalá obecná škola v dnešní Sokolské ulici, kde je dnes Městská knihovna, bývalá měšťanská škola v dnešní Dalkovické ulici č.p. 112 (později zde byla provozovna firmy ELKO Nový Knín). Samozřejmě zde byl již několik desítek let občanský hřbitov i budova fary. Nestála budova pošty, ačkoli pošta v té době fungovala. Na místě, kde dnes stojí budova, v níž je sídlo městského úřadu s požární zbrojnicí a ordinacemi lékařek, to vypadalo úplně jinak. Tato budova byla postavena v době docela nedávné. Nádraží bylo vybudováno před 110 lety. Stál vodojem u dnešního hřiště pod Pasekou. Jak vypadal příjezd od Vlašimi, se asi už také nedovíme. Ostatní je už na hranicích představa, které nemusí být správné. Fotografie chybí...

Ze staré katastrální mapy z roku 1841 lze vyčíst, že poslední dům v dnešní Dalkovické ulici měl pravděpodobně č.p. 194. Na levé straně nestál žádný. Nad rybníkem Belík stál jeden dům po levé straně a na opačné straně 6 domů. V dnešní Vlašimské ulici nestály od odbočky do ulice V Belíce domy na žádné straně. Několik objektů stálo v blízkosti dnes již bývalého Zemanova mlýna (současná Nádražní ulice). V ulici V Bráně stálo napravo směrem k Souticům 8 domů, nalevo 5 domů. Nejvíce domů bylo soustředěno pochopitelně okolo náměstí, ale mapa nezachycuje souvislou zástavbu, jak ji známe v současnosti. Další zástavba byla soustředěna v ulici V Sedle, v dnešní Spojovací ulici a rovněž v Dubějovické ulici.

Přesto nabízíme k porovnání místo, které je dobře známé. Je to část dnešní Sokolské ulice. Starý snímek zobrazuje bránu do hospodářského dvora, které bylo majetkem vlašimského panství knížete Karla Auersperka. Vlevo stál tzv. Malý zámek, v současnosti je zde Městská knihovna a oprava elektromotorů. Na starém snímku označeném Hof Štěpánov je zachycena budova s č.p. 23, kterou spojuje oblouk brány s domem č.p. 26 a dnešním objektem Sokolovny. Na snímku je kamenná zeď. Jak dlouhá byla a co ohraničovala, se můžeme jen domnívat. Současná podoba tohoto místa, jak ji zachycuje snímek Josefa Korna, je velice známá. Dům č.p. 26 byl zvýšen o jedno patro. Je zcela zřejmé, že za 100 let se Trhový Štěpánov změnil k nepoznání. Vznikly nové objekty i ulice. Současná zástavba je všeobecně známá a její popis vybočuje ze záměru tohoto článku.

Podívejme se alespoň na počet obyvatel a domů podle sčítání v roce 1910 a porovnejme je se současným stavem

kteří by bylo vhodné doplnit z písemných pramenů. Ale ty, žel, k naší velké lítosti chybí. Lze jen tiše doufat, že se

Sídlo	1910		2012	
	Obyvatelé	Domy	Obyvatelé	Domy
Trhový Štěpánov	1045	222	900	374
Štěpánovská Lhota	106	17	6	25
Celkem	1151	239	906	399

Osada Štěpánovská Lhota byla podle nejnovějšího zjištění samostatná, později, zřejmě po roce 1950, se stala součástí Trhového Štěpánova. Měla osadního starostu i osadní výbor.

Ostatní části byly až do roku 1975 samostatnými vesnicemi s vlastní samosprávou. Podívejme se, kolik v nich bydlelo lidí a v kolika domech.

časem mnohé objeví. Velkým přínosem byl před několika lety otiskovaný seriál Řemesla, živnosti a služby, který sestavili Ludmila a Antonín Šamšovi a na němž se podílel i autor tohoto článku.

Občas se nějaký dokument najde, ale je to stále málo. Možná se ještě v některých rodinách uchovávají listiny, o kterých jejich majitelé netuší, že by mohly přispět

Samostatné obce	obyvatelé	domy	Připojení k Trhovému Štěpánovu	obyvatelé	domy
Dalkovice	236	47	1. 6. 1975	67	50
Dubějovice	244	43	1. 7. 1975	98	51
Sedmpány	311	49	1. 7. 1975	93	55
Střechov nad Sázavou.	285	49	1. 1. 1976	101	58 + 26 chat

Z uvedených údajů je patrné, že Trhový Štěpánov měl před sto lety spíše ráz vesnice než města. Podle vzhledu a struktury se už tehdy nedalo hovořit o městě. Kritéria daná různými předpisy se měnila. V minulosti zde bylo několik ničivých požárů, které poznamenaly nejen jeho vzhled, ale i rozvoj. Trhový Štěpánov získal především stavbou železniční trati z Vlašimi do Dolních Kralovic v roce 1902. Ale dá se i po více než 100 letech usuzovat, zda železnice přispěla k jeho rozvoji?

Těžko se dá popsat, jak to zde vypadalo, kolik bylo obchodů, živností, služeb. Jsou to jen kusé informace,

k hlubšímu poznání života právě v období mezi oběma světovými válkami.

Obracím se na všechny občany s prosbou, aby při různých „úklidech“ nevyhazovali či dokonce nepálili jakékoli písemné dokumenty nebo fotografie po svých předcích nebo pozůstalých. Raději je přineste na Městský úřad k posouzení, nahlédnutí a okopírování.

Až někdo bude za 100 let přemýšlet, jaký byl Trhový Štěpánov v roce 2012, věřme, že jistě najde více údajů, než my.

Jaromír Vlček

Bývalý statek knížete Auersperka kolem roku 1905

Současný stav místa, kde stávaly budovy statku knížete Auersperka

O starých štěpánovských matrikách

Reaguji na zajímavý článek pana Ing. Zdeňka Uhlíře, který vyšel v minulém čísle Zpravodaje, který se týká genealogie a bádání o historii vlastních či spřízněných rodů. Základem pro genealogická bádání je studium starých matrik. Zmíním se tedy o tomto cenném informačním zdroji podrobněji

Rozhodnutí o povinném vedení matrik učinil církevní Tridentský koncil již v roce 1563. V českých zemích bylo vedení matrik v roce 1591 nařízeno tzv. Olomouckou synodou. Nařízení se ale do praxe prosazovalo velice pomalu. Roku 1605 pražská synoda znovu nařídila vedení matrik (s důrazem na pražskou arcidiecézi). Přesto se většina nejstarších matrik dochovala až od poloviny 17. století. Podoby těchto matrik se velice liší a jejich grafická úprava závisela na osobnosti kněze, který do matriky údaje zapisoval. Matriky jsou psané česky, německy a latinsky. Teprve reformy Josefa II. v letech 1781-1784 zavedly jednotné vedení a podobu matrik, což způsobilo jejich zpřehlednění a snadnější orientaci v zápisech. Přesto je někdy luštění nečitelného písma pro badatele oříškem.

Následně se zavedla též povinnost vést matriky u protestantských farních úřadů a židovských obcí. Obecní úřady pak začaly vést matriky povinně od roku 1869.

Matriky farního úřadu Trhový Štěpánov se dochovaly ve Státním oblastním archivu v Praze a jsou vedeny od roku 1690. Zápisy o narozených, oddaných či zemřelých obyvatelích Štěpánova lze nalézt i ve starších matrikách sousedních farností.

Toto je výčet nejstarších zachovalých matrik z okolí Trhového Štěpánova:

farnost Benešov od roku 1623, Vlašim od roku 1648, Čechtice od roku 1653, Zruč nad Sázavou od roku 1654, Postupice od roku 1656, Kondrac od roku 1684.

Z farnosti Trhový Štěpánov se ve Státním oblastním archivu v Praze dochovalo 32 matrik a indexů (index = jmenný seznam příjmeních řazený dle abecedy). V sou-

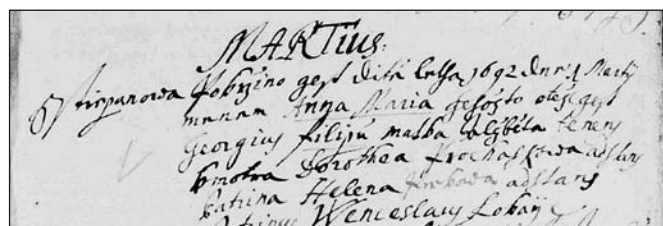
časnosti (rok 2012) je digitalizována a k elektronickému bádání přes internet k dispozici téměř třetina z nich. Digitalizace přispěla k značnému urychlení bádání a sestavování rodokmenů.

Z matrik lze zjistit následující údaje: v jakém věku se ženili, vdávali, kolik dětí měli v jednotlivých rodinách. Dále: kolika let se dožívali, na jaké nemoci umírali a jaká řemesla se dědila z otce na syna, v jakých domech bydleli a odkud se do Štěpánova přistěhovali. Ze zápisů o kmotrech lze pak zjistit i příbuzenské a přátelské vztahy. Součástí některých zápisů jsou i originální podpisy zúčastněných osob.

Zjistit historii nejstarších štěpánovských rodů (v mém případě rodu Simandlů a spřízněného rodu Chvojků) bylo pro mne velice zajímavé.

Tolik o matrikách. Přeji všem badatelům v této zajímavé oblasti zejména hodně trpělivosti, a aby se při sestavování svého rodokmenu dostali co nejdále do minulosti!

Jan Holík, Praha 4

Ukázka z matriky

Pro představu je uvedena ukázka zápisu z nejstarší štěpánovské matriky z března roku 1692 o narození Anny Marie Filipové, kde se píše: "...Pokřtěno jest dítě léta 1692 dne 1. března jménem Anna Maria, jehožto otec jest Georgius Filipů, matka Alžběta..". Dále jsou zde uvedena jména kmotrů Doroty Procházkové, Heleny Pávkové (?) a Václava Lokaje.

(zdroj SOA Praha, internet)

Židé v Trhovém Štěpánově – druhá část

V únoru 2012 byla ve Spolkovém době přednáška Mgr. Blanky Rozkošné o Židech v Trhovém Štěpánově. Autorka vyhověla přání redaktora Zpravodaje Štěpánovska a poskytla úplný text, který byl zveřejněn v její knížce. Údaje o tomto spisku jsou uvedeny na konci článku. Protože text je rozsáhlý, byl rozdělen na tři části. První část byla otisknuta v červnovém čísle a závěrečná třetí část bude otisknuta v říjnovém vydání.

První část končí soupisem Židů v Trhovém Štěpánově v roce 1790. Nato navazují další soupisy:

Po roce 1800:

- v domě čp. 3 Samuel Dörfler se ženou Annou (zemřela roku 1855 ve věku 82 let)
- v domě čp. II Lazar Dub se ženou Rosalií

- v domě čp. IX Mojžíš Dub (zemřel roku 1819 ve věku 50 let) se ženou Teresií (zemřela roku 1849 ve věku 70 let)
- v domě čp. 4 (3) Andreas Kohn se ženou Annou

Po roce 1810:

- v domě čp. 4 Filip Goliath se ženou Dorotou
- v domě čp. 1 Isak Mautler se ženou Alžbětou
- v domě čp. VII Samuel Popovský se ženou Kateřinou

Po roce 1820:

- v domě čp. 1 Isak Lustig se ženou Rachel
- v domě čp. 6 Salomon Stein se ženou Annou
- v domě čp. 1 Marek Sussitzky se ženou Sarou

Po roce 1830:

- v domě čp. I (52) Josef Popovský se ženou Barborou (zemřela roku 1850 ve věku 38 let), řezník

Po roce 1840:

- v domě čp. 145 Filip Dörfler se ženou Annou, mydlář a matrikář
- v domě čp. IX (110, 208) Abraham Dub se ženou Annou (zemřela roku 1856 ve věku 31 let), pekař
- v domě čp. 195 (5, 153) Benjamin Wolf Dub se ženou Kateřinou, později se ženou Annou, koželuh
- v domě čp. X (209) David Dub se ženou Marií, řezník, později obchodník střížním zbožím
- v domě čp. II Isak Dub se ženou Kateřinou, krejčí a obchodník
- v domě čp. 146 Jakob Dub se ženou Karolínou, obchodník zemědělskými plodinami
- v domě čp. 52 (110) Markus Dub se ženou Annou, obchodník střížním zbožím
- v domě čp. 195 (5, 131, 198, 202) Wolf Dub se ženou Annou, koželuh, později obchodník střížním zbožím
- v domě čp. 153 Wolf Dub se ženou Kateřinou (zemřel roku 1842 ve věku 36 let), podomní obchodník
- v domě čp. 73 (75, 147) Heinrich Flusmann se ženou Barborou (zemřela roku 1872 ve věku 72 let), obchodník
- v domě čp. VI Josef Gold se ženou Filipínou, obchodník
- v domě čp. IV Moises Iltis se ženou Rosalií, učitel, šames a mohel, syn Isaka Iltise z Hroubovic
- v domě čp. VII Moises Mahler se ženou Rosalií, řezník
- v domě čp. 168 Isak Mautner se ženou Barborou, obchodník
- v domě čp. VII (207) Zacharias Popovský se ženou Rosalií, sklenář, později obchodník střížním zbožím
- v domě čp. IV Filip Weiss se ženou Annou, košerák, kantor, šames a mohel

Po roce 1850:

- v domě čp. 201 Jakub Kraus se ženou Annou, nájemce vinopalny, později obchodník obilím
- v domě čp. 204 od roku 1854 Moises Kraus se ženou Františkou, učitel náboženství
- v domě čp. 207 Zacharias Popper se ženou Teresií, obchodník střížním zbožím
- v domě čp. 192 Samuel Rychnovský se ženou Annou, obchodník

Po roce 1870:

- v domě čp. 117 Adolf Böhm se ženou Johannou
- v domě čp. 194 Alois Dub se ženou Teresií, obchodník
- Isak Dub se ženou Annou
- v domě čp. 131 (6) Josef Dub se ženou Julií, obchodník
- v domě čp. 201 Moises Dub se ženou Eleonorou, obchodník střížním zbožím
- v domě čp. 202 Jonas Mautner se ženou Rosalií
- v domě čp. 205 Salomon Poláček se ženou Annou, obchodník
- v domě čp. 158 Jakob Růžička se ženou Teresií

Po roce 1880:

- v domě čp. 195 Alois Dub se ženou Sofií, obchodník, v letech 1908 – 1918 byl představeným modlitebny
- v domě čp. 24 (25) Emanuel Kolínský se ženou Františkou, nájemce dvora

Po roce 1890:

- v domě čp. 63 Karel Bienenfeld se ženou Karolínou
- v domě čp. 210 Emanuel Dub se ženou Johannou, hospodář
- v domě čp. 204 Friedrich Dub se ženou Josefínou, obchodník

Po roce 1920:

- v domě čp. 195 Karel Dub se ženou Bertou, obchodník.

Roku 1880 tu bydlelo 24 Židů, roku 1890 – 34 Židů, roku 1900 – 37 Židů, roku 1910 – 18 Židů, roku 1921 osm Židů a roku 1930 již jen šest Židů. Roku 1925 byla zdejší židovská náboženská obec, doložená od první čtvrtiny 18. století, pro malý počet členů spojena se židovskou náboženskou obcí ve Vlašimi.

Zajímavou památkou na místní židovskou komunitu je stříbrný štít na Tóru věnovaný Mosesem Ehrensteinem roku 1855, uložený v Židovském muzeu v Praze.

Mgr. Blanka Rozkošná

Převzato z autorčiny knihy: Židé na Vlašimsku a dolním Posázaví, vydáno vlastním nákladem, Praha 2011, strany 116 – 121

Otišknuto laskavostí autorky. Upřímně děkujeme! Dokončení v příštím čísle.

Do Trhového Štěpánova se sjeli potomci židovské rodiny Dubových

Z celého světa přijelo celkem 60 příbuzných na rodinné setkání do Trhového Štěpánova. Právě zde totiž žili a podnikali jejich židovští předci ještě před 2. světovou válkou. Potomky významných štěpánovských občanů přivítal člen rodiny, pan Karel Dub, a také místostarosta města Josef Korn o druhém červnovém víkendu 2012.

Dnes znovu velká rodina Dubových, která jako většina Židů zažila tragické roky během německé okupace, je rozseta ve většině světadílů – v Evropě, Asii, Americe, Austrálii. Do Trhového Štěpánova přicestovali lidé z různých

koutů České republiky, belgického Bruselu nebo izraelské Haify na pozvání strýce, bratrance, tatínka i dědečka Karla Duba. Setkání proběhlo v městě, kde žili jejich předkové. Byli to potomci Benjamina Jakuba Wolfa Duba, který se v Trhovém Štěpánově v roce 1785 usadil.

„Židé se většinou zabývali obchodem. Štěpánovští Dubové nebyli výjimkou. Nemovitosti, tedy domy a polnosti vlastnit nemohli, a z řemesel směli Židé provozovat pouze ta, která byla spojená bezprostředně s životem jejich obcí. Mohli být jenom řezníky, hospodskými, pekaři

a třeba sklenáři. Těch všech ale nebylo zase tolik zapotřebí, a proto se ti ostatní zabývali obchodováním. Také poslední z nich, více než ve sto padesát let trvající posloupnosti štěpánovských Dubů, byl obchodníkem. Jmenoval se Karel Dub a měl přímo na náměstí obchod se vším možným, včetně benzínu v pumpě před krámkem. On, jeho manželka, jejich dcera a syn, byli zavražděni v osvětimských plynových komorách“, vysvětluje souvislosti a popisuje smutný sled událostí organizátor srazu pan Karel Dub.

I když prapůvod rodiny pochází z nedalekých Uhlířských Janovic, svědectví o Dubových přináší dnes hlavně židovský hřbitov v Trhově Štěpánově. Tam také všichni účastníci zamířili a pozorně poslouchali příběhy historie jejich rodu. Veškeré materiály včetně pečlivě zpracovaného rodokmenu přivezl pan Karel Dub, který se genealogií důkladně zabývá, a milou a poutavou formou umí vyprávět.

„Židovský hřbitov v Uhlířských Janovicích nedokázalo za minulého režimu tamní vedení města ochránit, a tak byly cenné náhrobky zcizeny a hřbitov byl zlikvidován. Ne tak v Trhově Štěpánově, za což budiž zdejší lidem vzdán dík,“ dodává Karel Dub.

Zástupci Trhového Štěpánova byli potěšeni, že si hosté vybrali k setkání právě městečko. „Jsme moc rádi, když se lidé vrací do místa jejich původu. Zároveň jsme také vděční panu Přemyslu Zoubkovi, který zde židovský hřbitov, jako jednu z významných památek města, obnovil,“ dodává místostarosta Josef Korn.

Město Trhový Štěpánov už v únoru připravilo zázemí ve Spolkovém domě pro přednášku paní Mgr. Blanky Rozkošné „Židé v našem městě“. Spolu s panem Karlem Dubem posluchačům přiblížili židovskou kulturu a pohovořili o místních židovských rodácích a obyvatelích.

MgA. Eva Vrzalová

Účastníci setkání na židovském hřbitově

Při výkladu na židovském hřbitově

Den archivů

Mezinárodní den archivů je připomínán každoročně 9. června. Tento den byl příležitostí i pro Státní oblastní archiv v Benešově, který uspořádal v pátek 8. června

2012 den otevřených dveří. Mgr. Michal Sejk, pracovník tohoto archivu, připravil výstavku kronik a v krátké audioprezentaci seznámil s historií kronik od nejstarších

*Mgr. Michal Sejk
v depozitáři archivu*

Jedna ze vzácných, ručně psaných kronik

dob až po současnost. Návštěvníky jistě nejvíce zaujaly běžně nepřístupné prostory archivu. Byly to klimatizované místnosti s regály zaplněnými vzácnými písemnostmi, kronikami, dokumenty i velkým množstvím knih z nejrůznějších oborů.

I v benešovském oblastním archivu lze studovat archiválie podle požadavků badatelů, kronikářů a dalších zájemců.

Pracovníci archivů mají bohatou pracovní náplň. Jednou z nich je záslužná digitalizace

starých kronik i dalších písemností tak, aby se při jejich studiu nepoškozovaly originály často nevyčísitelné ceny.

Jakkoli se může jevit práce archivářů někomu jako obyčejná či dokonce nudná, je velice záslužná. Stoupající zájem veřejnosti i jednotlivých občanů o regionální historii, genealogii a další pomocné vědy historické (paleografii, chronologii, diplomatiku, kodikologii, sfragistiku či numismatiku) může být uspokojen právě prostřednictvím studia pramenných archiválií.

Stává se, že se i na Městský úřad v Trhovém Štěpánově nebo kronikáře obrací zájemci o zjištění datace některých událostí či o objekty na starých fotografiích, které jsou už dávno zbourané. Také z těchto důvodů byly vytvořeny rejstříky článků zveřejněné ve Zpravodaji Štěpánovska. O nich se dovíte více na jiném místě tohoto vydání.

r V

Setkání profesionálních pracovníků knihoven regionu Benešov

Štěpánovská knihovna uvítala 13. června 2012 milou návštěvu, profesionální pracovníky knihoven regionu Benešov. Při setkání si knihovnice vyměnily své zkušenosti a besedovaly o nových možnostech knihovnictví. Po prohlídce knihovny se účastnice přesunuly do Spolkového domu, kde za přítomnosti představitelů města Trhového Štěpánova Ing. Václava Nekvasila a Josefa Korna zahájila pracovní poradu ředitelka městské knihovny v Benešově paní Mgr. Dana Vykouková. Výjezdní porady přispívají k předávání zkušeností a rozšiřování služeb knihoven občanům. Děkuji všem zúčastněným za milé a obohacující setkání.

Ludmila Kornová

Knihovnice z okresu Benešov ve štěpánovské knihovně

Soutická knihovna otevřena

Po čase nečinnosti byla dne 22. 6. 2012 znovu slavnostně otevřena Místní knihovna v Souticích.

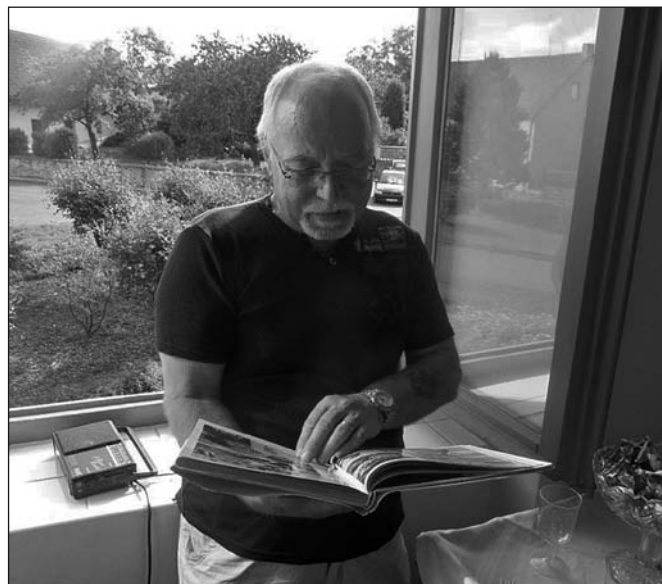
V nově zrekonstruovaném prostoru přivítala občany starostka obce Alena Exnerová a krátce pohovořila o dřívější existenci knihovny. Pak následoval přípitek.

Slavnostní atmosféru dotvořily skladby Antonína Dvořáka a Johanna Sebastiana Bacha, které na housle přednesla paní Mgr. Jitka Mosesová.

Paní Jarmila Horáčková a paní Mgr. Zdeňka Kunčická, které se budou o knihovnu starat, seznámily návštěvníky s výpůjční dobou a ochotně s nimi listovaly vybranými knihami.

Na závěr nezbývá, než popřát soutické knihovně hodně spokojených čtenářů.

Dana Vlasáková

Starosta města přijal předškoláky i absolventy

Již několik let se stává pravidlem, že starosta města přijme na radnici děti z Mateřské školy i žáky ze Základní školy. Nejinak tomu bylo i v závěru školního roku 2011/2012.

Nejprve ve čtvrtek 21. června 2012 přišli do zasedací síně Městského úřadu v Trhovém Štěpánově předškoláci. Doprovázeli je ředitelka Mateřské školy Olga Polívková s učitelkami Jaroslavou Krásovou a Jitkou Tomaidesovou. Budoucí prvňáčci přijali šerpy a společně se vyfotografovali se starostou Ing. Václavem Nekvasilem i místostarostou Josefem Kornem.

Předškoláci

O několik dní později byli přijati starostou města absolventi Základní školy v doprovodu ředitelky Mgr. Květy Kuželové a třídního učitele Petra Dymáka. Všichni zúčastnění přijali tuto možnost skutečně slavnostně a se vši vážností. Odpovídalo tomu i jejich oblečení, krásné šerpy a v rukou poslední vysvědčení.

Děti jsou pokračovateli rodů, dobrých tradic a nadějí naší společnosti. Je potěšující, že vedení města věnuje dětem pozornost i těchto slavnostních chvílích, na které budou jistě vzpomínat.

R.

Absolventi

Příslloví ze zápisků Ferdinanda a Anny Lejčkových

Ať je krk jak chce dlouhý, hlava bude vždycky na něm.
Blech a ženských neuhlídáš.

Bohatství jest jako mořská voda, čím více jí člověk pije, tím větší má žízeň.

Buď přísný sám na sebe, ale shovívavý k jiným.

Bůh miluje ruce víc, jež pracují, než ústa, která se modlí.

Co jeden sprosták zkazí, to deset moudrých nenapraví.

Co jest bez konkurence, samo hyne.

Časně do postele, časně z ní, dodá člověku zdraví i jmění.

Čiň, co sám za dobré uznáš, a lidi nech mluvit, co chtějí.

Činíš-li zlo – byť i v skrytu, stopu zla máš v tváři vrytu.

Člověk nikdy nepotřebuje tolik svého vtipu, jako když mluví s hlupákem.

Drzost je vlastností zbabělců a prázdných hlav.

Dva lidé zможou třikrát více nežli jeden.

Hezké ženy a dobré kuchařky škodí starcům nejvíce.

Hrdina je ten, kdo nad svým neštěstím zvítězí.

Chceš-li se někoho zbavit, půjč mu peníze.

Je zlé, když si někdo nedá poradit, ale stokrát horší, když přijme každou radu.

Jen důkladné přemýšlení nadějí ve skutek mění.

Jen jednou jít s očima zavřenýma a jsi docela mimo.

Jsou ženy – jejichž láska vysílaje – jsou jiné, jejichž láska sílí.

Kdo dobře činí, zlo mu neublíží.

Kdo již jednou zklamal, tomu se nevěří.

Kdo se nesměje ani nepláče, s tím neradno se přátelit.

Kdo tě ujišťuje, že nikdy nelhal, věř, že nemluví pravdu.

Kdo včera lhal, tomu se ani zítra nevěří.

Krásná žena je ráj očí, peklo duše a očistec tobolek.

Krásné ženy jsou týden dobré, dobré ženy jsou po celý život krásné.

Lépe se ptáti, nežli chybovati.

Lidé s dvojí tváří bývají obvykle lháři.

Mládí nikdy neví, kam ho láska zavede.

Moudré ucho nedbá hloupých řečí.

Moudrost není v letech, nýbrž v hlavě.

Moudrý nepřítel jest lepší, než hloupý přítel.

Muž byť sebe slavný byl – nesvede tolik co rozumná žena.

Na dobrý skutek není nikdy pozdě.

Naměř dvakrát, jednou řež – potkáš-li však někde lež, měření se trochu střež a vši silou do ní řež.

Nedej se uchvátit radostí, ani zdrtit žalostí.

Nejdříve napravujme sebe, pak teprve druhé.

Nejlépe nám rozumí, kdo jest nám blízký.

Neoddávej se velkým nadějím, abys nebyl zklamán.

Něžnost ženy tiší bolest mužů.

Peníze nedělají zlo – nýbrž způsob, jak se jich užije.

Vzájemná důvěra jest nejlepším přítelem.

Z mnoha rukou větší pomoc.

Začítí jest dobré, pokračovati lepší, vytrvati nejlepší.

Zbavme se své malosti a velikost nás nalezne sama.

Ze špatné společnosti hlava bolívá.
Zkoumej, kdo si tě váží a poznáš svou cenu.
Žádná vláda, která se drží jenom násilím, dlouho nevydrží.
Život jest kříž, ale dobrá žena je diamant, který na tom kříži září.

Tato přísloví sepsovali od roku 1928 Ferdinand Lejček (1871—1942) a Anna Lejčková (1908—1989), kteří bydleli v Trhovém Štěpánově v dnešní Spojovací ulici č.p. 93.

*Ze zápisků uspořádal Jan Lejček.
(Z více než 400 přísloví vybral 50 z nich
pro Zpravodaj Štěpánovska jv.)*

Začátek prázdnin v Souticích

První prázdninovou sobotu, dne 30. 6. 2012, připravil Obecní úřad Soutice pro všechny školáky i pro ty, které škola teprve čeká zábavné odpoledne s názvem „Prázdniny jsou tady.“

Děti tentokrát navštívila klaunka Růžena se svým programem. Protože sluníčko předvádělo naplno svou sílu a teploměr ukazoval vysoko nad +30 °C, upustila od sportovních soutěží. Ani tak se děti nenudily. Hrály si s bublifukem, červenými klaunskými nosy, kouzlily s tajemnou obrázkovou knihou. Klaunka Růžena modelovala z balónků zvířátka podle přání dětí a její nezbedná fixa na ně kreslila veselé obrázky. Čarovná krabice nakonec všem potvrdila, že její kouzla dobře zvládly a že tedy prázdniny mohou opravdu začít.

O další zábavu a příjemné osvěžení se postarali členové SDH Soutice, kteří s dětmi stříkali hadicí na terč. Klukům i holčičkám se to moc líbilo a za chvíli byli všichni jako malí vodníci. Aby bylo legrace dost, nezapomněl si nikdo pořádně zaskákat na trampolíně.

Pro děti byla připravena zmrzlina, malinovka a párek v rohlíku, s sebou domů si odnesly sladkosti a hračky. Také rodiče měli možnost se v parném dni občerstvit. A tak si všichni společně užili hezké prázdninové odpoledne.

Sponzory programu byly: p. Anna Falářová, ČRS Soutice, SDH Soutice, MS Hubert Soutice, Sportklub Soutice, Ekoso Trhový Štěpánov, Veolia Hulice, Auto Brejla Vlašim, p. Studnička Jaroslav Zruč nad Sázavou, Papírnictví Jana Pessrová Vlašim, Evos Hydro Ledec nad Sázavou, firma Swietelsky Tábor, Elko EP, papírnictví Dandy Trh. Štěpánov a p. PhDr. Jitka Vysekalová. Mnohokrát děkujeme.

Dana Vlasáková

Vítání léta

Předposlední červnovou neděli lákaly plakáty na tradiční Štěpánovský jarmark aneb Vítání léta. Svůj stánek zde měli i žáci Základní školy Trhový Štěpánov, nad nímž bděla Unie rodičů při ZŠ.

Žákovský parlament přišel letos s nápadem věnovat jeden koutek Afrike – nabízet výrobky dětí s africkou tematikou s tím, že výtěžek bude věnován na pomoc dětem v rámci UNESCO. Děti jsou již zapojeny do projektu „Adopce na dálku“, ale chtěly by pomoci více, což je jistě chválné.

Kromě toho děti prodávaly i své výrobky z hodin pracovních činností – tvarohové koláčky, štrúdl a jiné pečené dobroty, které připravili žáci a žákyně 9. třídy. Vedle dobrot byly v nabídce i různé dárkové či ozdobné předměty.

Za získané prostředky děti zakoupily panenku Lauru v rámci projektu UNESCO, jejíž koupí se hradí očkování 1 dítěte v Africe.

Děkujeme všem, kteří stánek školy navštívili, něco si koupili či jen dobrovolně přispěli na záměr dětí pomáhat potřebným.

Ostatní prostředky, získané prodejem ve stánku školy, budou věnovány opět dětem. Unie rodičů se pravidelně každý rok podílí na všech akcích, které jsou pro děti organizovány. Kromě toho hradí např. knižní odměny pro děti nebo veškeré vstupné při „výletu za odměnu“ na konci školního roku. Poděkování patří nejen Vám, kteří jste nákupem ve stánku školy přispěli na dobrou věc, ale i Unii rodičů, která děti všestranně podporuje.

Mgr. Ing. Hana Pokorná

„Žabáci“ opět skákali...

30. června 2012 pozvali Sokolové z Trhového Štěpánova všechny milovníky vody na místní koupaliště, kde se konal již 4. ročník Neckiády spolu s tradičním kláním na skluzavce – Pohárem štěpánovského žabáka.

Nebe bylo jako vymalované, sluníčko hrálo o sto šest, a tak nic nebránilo tomu, aby špuntíci i dospěláci opravdu letně zahájili prázdniny.

Zcela novou atrakcí byla obrovská aquakoule, do které se soutěžící nechali zavřít a po nafouknutí měli za úkol překonat vzdálenost k bójce. Pravda, někteří připomínali spíše křečky na kolotoči, jak hrabali a hrabali a hrabali, i salta dělali ..., aby kýženého cíle dosáhli.

Dále se soutěžilo v tradičních disciplínách (přechod po nafukovací lávce, trojboj, chůďa, skok do dálky z místa, ponor na suchu, hod medicinbalem a slalom na gymnastickém míči).

Do soutěží se nechali nalákat i dospělí, takže atmosféra dostala další náboj.

Vyvrcholením celé soutěže byl jistě „Štěpánovský žabák“, aneb skluz volným stylem. Děti s nasazením všech sil a odvahy (a někteří dospělí i s nasazením života vlastních dětí, které úplně pustili z dohledu), skákali o zlom krk, aby dosáhli kýženého vítězství. Plavčíci naštěstí uhlídali, aby všechny hlavičky zůstaly nad hladinou, i když se přitom občas namočili, a tak předávání cen (pro děti sportovní vybavení a pro dospělé „něco do volátka“) proběhlo za všeobecného veselí. Hlavní cenu – nafukovací člun za nejrychlejší plavbu na neckách si odnesl Honzík Marvan.

V Poháru štěpánovského žabáka se umístili na prvních místech v kategorii pulci Míša Jaroš, za ním Anička Jarošová a Tereška Jeřábková. V kategorii žabičky obhájil loňské prvenství Jiřík Šindelář, za ním se umístila Nikol-

ka Štiková a Adélka Vilímovská. V kategorii žabky získal pohár Pepa Morkus, dále Martina Kudynová a Monika Nováková. V žabačkách to byla Alena Vilímovská, Eva Šindelářová a p. Pospíšilová, v kategorii žabák skončil jako druhý Jan Knytl, třetí Stanislav Machyňák a největším „žabákem“ roku 2012 se stal Milan Boušek, který dojel „nejdál a nehlouběji“ (až v koupališti).

Pro všechny bylo během celého odpoledne připraveno občerstvení, neboť vysílení soutěžící potřebovali doplňovat energii a za horkého letního počasí se musí dodržovat pitný režim. Někteří účastníci tak činili opravdu vzorně.

Malým mráčkem na radosti pořadatelů bylo letos méně zúčastněných dětí, a tak se nabízí otázka proč? Na počasí se opravdu nedalo žehrat. Vy, kteří jste

nepřišli, bojíte se vody? Kdo přišel, určitě nelitoval a užil si pěknou atmosféru i trochu toho zdravého skotačení. Doufáme, že i napřesrok si přijdou všichni, kteří se nebojí, prohnat své tělíčko a dokážou překonat svou důstojnost a zapojit se do recese. I dětem přejeme hodně chuti k pohybu a sílu odtrhnout se od počítačových her, vždyť skutečná bojová klání nelze videohrou nahradit.

Mgr. Ing. Hana Pokorná

Skoky žabáků

Křečci v kouli

Vítězné žabky

Příměsták v Trhově Štěpánově

Český Šternberk na dosah

Již podruhé pořádá Sokol Trhový Štěpánov ve spolupráci se základní školou příměstský tábor pro děti. I tentokrát byl pro ně připraven bohatý program.

První týden od 9. do 13. 7. 2012 dostal název „Z pohádky do pohádky“. Děti prošly mnoha soutěžemi motivovanými klasickými pohádkami, např. pekly bábovku pro Červenou Karkulku, sbíraly a sušily bylinky jako v Krakonošově zahrádce nebo soutěžily v zimních sportech, když vládl Mrazík. Navštívily také hřiště ve Zruči nad Sázavou. Na celodenní výlet se vydaly vlakem na Jemniště. Mimo to se děti seznámily s táborovými dovednostmi – vařily v kotlíku, střílely ze vzduchovky, plnily úkoly během stopovky ke studánce sv. Anny.

Ve 2. týdnu se konala „Cesta kolem světa“. Děti „navštívily“ jednotlivé kontinenty a v rámci této cesty hrály hry zaměřené na určitý stát, např. v Anglii navštívily Atrium Golf Club a seznámily se základy golfu, v Číně se učily se jíst hůlkami, v Itálii si upekly pizzu, v Africe hledaly drahé kameny apod. Připravena byla také stopovka na Černou skálu a Kimova hra cestou do lomu. Celodenní výlet se uskutečnil na hrad Český Šternberk a olympiáda se konala tentokrát v letních sportech.

Výlet na Jemniště

Děti si během příměstského tábora připomněly také dva krásné svátky – Vánoce a Velikonoce. Proč ne v červenci? Kromě toho se seznámily se základy tenisu a volejbalu.

Tábora se celkem zúčastnilo 37 dětí, o děti se staraly 2 vychovatelky školní družiny a 3 praktikantky. Jim patří obrovský dík. Dík patří také kuchařkám jídelny ZD Trhový Štěpánov, kde se děti stravovaly, a v neposlední řadě též Městskému úřadu Trhový Štěpánov za finanční podporu příměstského tábora.

Věříme, že se dětem hry a aktivity líbily a že si kromě medailí a diplomů odnesly i nové zážitky a našly nové kamarády.

Zájem o tuto formu prázdninových aktivit stoupá, protože rodiče zejména menších dětí řeší každoročně problém s hlídáním o prázdninách. Školka je zavřená, malé děti se bojí jet na klasický tábor a babička není vždy k dispozici.

Počítáme i s tím, že by se mohly zapojit i mladší děti, záleží hlavně na jejich zdatnosti, aby dokázaly ujít plánované trasy po okolí Trhového Štěpánova a zvládly výlety, na které se děti opět vydají. Už teď se těšíme se na příští rok, kdy se o prázdninách zase sejdem a snad uspokojíme dychtivé človičky.

Mgr. Ing. Hana Pokorná

V Anglii se naučíme hrát golf

Zimní olympiáda

Módní přehlídka ve Spolkovém domě

Dne 23. června se ve Spolkovém domě v Trhovém Štěpánově uskutečnila módní přehlídka svatebních a společenských šatů módního salonu „Šaty Evelína“ paní Anny Burianové ze Sedlčan. Celá tato akce byla situována do zahrady v zadní části domu. Původní záměr byl, že šaty budou zapůjčeny a předvádět je budou místní dívky. Protože se nepodařilo přesvědčit dostatečné množství budoucích manekýnek, došlo k náhradnímu řešení. Paní Burianová přivezla společně se šaty i děvčata. Z Trhového Štěpánova přehlídku doplnily dvě dívky a tři chlapci jako doprovod.

Již od ranních hodin bylo ve Spolkovém domě rušno. Přípravovaly se stoly do zahrady, na které se dávala drobná výzdoba a malé občerstvení pro návštěvníky přehlídky. Celá budova i zahrada byla vyzdobena krásnými květinami, které pro tuto příležitost uvázala a naaranžovala paní Pavla Chvojková. Od 11.00 hodin začala generální zkouška celého programu. Než si děvčata oblékla šaty, prošla rukama paní Veroniky Hotovcové, která jim udělala krásné účesy, a paní Dvořáková je pak naličila kosmetikou Mary – Kay, kterou po přehlídce nabídla i přítomným dámám.

V 17.00 hodin byl program zahájen slavnostním otevřením nové galerie obrazů akademického malíře Josefa Tříšky, která byla přemístěna z nevyhovujících prostor v budově Staré radnice do stávajících prostor muzea. Novou expozici velice vkusně připravili manželé Petr a Johana Křepelovi, kterým bych chtěl touto cestou ještě jednou poděkovat. Po prohlídce obrazů se návštěvníci přesunuli do zahrady, kde za doprovodu hudební skupiny „Tři citrónky“ začala přehlídka nejprve svatebních a následně společenských šatů. Celkově bylo předvedeno 36 modelů.

Počasí nám přálo, dívkám to v krásných šatech velice slušelo, hudba hrála nádherné písně, které ještě umocnily zážitek z přehlídky. Po jejím ukončení paní Eva Vrzalová, která celé odpoledne moderovala, pozvala všechny pří-

tomné k posezení a tanci při sklence dobrého pití. Tak se i stalo a zábava pokračovala dlouho do nočních hodin.

Ještě jednou děkuji všem, kteří se na přípravě celé akce podíleli a také všem sponzorům, díky kterým jsme mohli přehlídku uskutečnit. Jsou to firmy: Peter GFK, RABBIT Trhový Štěpánov, a.s., Deltagaz Trhový Štěpánov, Ing. Červ Miroslav, ZD Trhový Štěpánov, a.s., Velteko s.r.o. Vlašim.

Mgr. Stanislav Kužel

Včelí svět v Hulicích

Ve středu obce Hulice v budově bývalé školy vzniklo nové unikátní a nevšední návštěvnické centrum **Včelí svět**. Jeho obsah je velmi zajímavý. Do života včel vtáhne návštěvníky prostřednictvím mnoha detailních informací i několika interaktivních prvků. Součástí prostor je také zážitková dílna, ve které si návštěvníci mohou ze včelích produktů vyrobit svíčku nebo jiný dárek na památku.

„Expozice je v plánovaném obsahu a rozsahu jediným obdobným počinem ve středoevropském prostoru. Projekt spojuje dva významné prvky. Prvním je představení atraktivního života včelstva, který při kvalitní prezentaci a možnosti vlastní práce se včelími produkty přináší množství zajímavých informací i zážitků. Druhým je významný výchovně-vzdělávací přínos a propagace ochrany včelstev, která jsou důležitou součástí přírodního koloběhu. Včely jsou zároveň ohroženým přírodním druhem se stále se snižujícími počty,“ vysvětluje koncepci muzea starosta Hulic Martin Kapek.

Včelí svět v Hulicích se připravuje na návštěvy široké veřejnosti. Bude představovat atraktivní zážitkový prostor v rámci turistických výletů. Lákadlem a inspirací se určitě stane také pro školy, které do muzea mohou vyslat své žáky a studenty.

Projekt za 15 milionů korun se podařilo uskutečnit díky dotaci Evropské unie v rámci Regionálního operačního programu Střední Čechy. Provoz celého muzea zajišťuje obec Hulice prostřednictvím koordinátora, který má na starosti kulturní programy, zážitkové dílny, propagaci, správu webu a údržbu stálé expozice Včelího světa.

Mga. Eva Vrzalová

Zmije se snadno zamění za užovku

Během letních prázdnin, kdy většina z nás tráví svůj čas na dovolené, se na Záchranou stanici ve Vlašimi obrací řada lidí s obavami, že se poblíž jejich chat a chalup pohybuje had. Obvykle mají volající obavy, aby se nejednalo o jedovatého či jinak nebezpečného tvora, především pak o zmiji obecnou, jediného jedovatého hada vyskytujícího se v naší přírodě.

Jedná se většinou o užovku hladkou nebo užovku obojkovou. V loňském roce byla z dvaceti takovýchto případů, ke kterým jsme vyjeli, jen jediná zmije obecná a v ostatních případech jsme přemísťovali užovky hladké.

Jednotlivé druhy hadů mají specifické znaky, a právě podle nich je možné je od sebe bezpečně rozpoznat.

Užovka hladká, která se nejvíce zaměňuje se zmijí obecnou, má úzké a dlouhé tělo – přibližně 90 cm. Je delší než zmije obecná, má oválnou hlavičku a kulatou zorničku. Za hlavičkou má tmavou skvrnu a na hřbetě velké množství tmavých skvrn, které však netvoří klikatou čáru jako u zmije. Vyskytuje se především na teplých a slunných stanovištích jako jsou skalky, meze a výslunné stráně.

Zmije obecná je oproti užovce hladké kratší. Její zavalité tělo dosahuje délky asi 60 cm. Obvykle má na hřbetu klikatou čáru, ale jsou známy i zmije bez klikaté čáry a dokonce i černého zbarvení. Zmije má trojúhelníkovitou hlavičku a svisle oválnou zorničku. Jejím biotopem jsou lesy, podmáčené louky až po horská vřesoviště, v kterých vyhledává slunná místa.

Dalšími u nás žijícími hady jsou užovka obojková, která má jako každá užovka oválný tvar hlavy. Najdeme

ji nejčastěji u vodních ploch. Dorůstá délky přes 1 metr a nejvýraznějším rozlišovacím znakem jsou dva žluté půlměsíčky za hlavičkou. Dále se vzácně vyskytují užovka podplamatá, s tou se ale setkáme výhradně u vodních ploch, a pak užovka stromová, která patří mezi kriticky ohrožené druhy. Důležité je, že všechny naše druhy užovek jsou nejedovaté!

Záchraná stanice ve Vlašimi se postará a jinak zabezpečí zraněná či jinak handicapovaná zvířata z naší přírody. Pokud má někdo problém, že mu had překáží, pomohou mu hada určit, poradí mu, jak se v blízkosti tohoto živočicha chovat. Neodchytávají je ani nepřevážejí do stanice, místo toho provádějí jeho transfer na jinou vhodnou lokalitu, nedaleko od místa nálezu. To však jen v případě, že nálezce uhradí část nákladů spojených s výjezdem.

Bc. Jakub Hromas, DiS

Záchraná stanice pro živočichy ČSOP Vlašim

Redakčně kráceno.

ParaZOO otevřena

První zoologická zahrada v okrese Benešov s unikátním názvem „paraZOO“ byla otevřena v sobotu 2. 6. 2012 v Podblanickém ekocentru Českého svazu ochránců přírody ve Vlašimi.

Spolu s prvním otvíracím dnem paraZOO v centru Vlašimi proběhl i historicky první den otevřených dveří nově vystavěného areálu Záchrané stanice pro živočichy nedaleko obce Pavlovice, který je běžně veřejnosti nepřístupný. Cílem akce bylo veřejnosti ukázat, v jakých podmínkách a jakým způsobem je pečováno o zraněné a jinak postižené volně žijící živočichy. Právě zvířata, která zde byla léčena, avšak pro trvalé následky jejich zranění již nemohou být vypuštěna zpět do volné přírody, jsou následně přemístěna do paraZOO, kde se z jejich příběhu může každý poučit nejen o biologii konkrétních druhů, ale také o možnostech prevence a ochrany zvířat. Lidé se mohli projít celým léčebným areálem, provozním zázemím a také si prohlédnout novou veterinární ordinaci, jejíž služby může využívat i veřejnost. To vše s výkladem popisujícím účel jednotlivých částí stanice. Na závěr každé prohlídky pak prostor pro zodpovídání nejrůznějších dotazů. Léčebný areál si přišlo prohlédnout celkem téměř 150 návštěvníků.

Navštivte také internetové stránky a Facebook Českého svazu ochránců přírody ve Vlašimi kde můžete shlédnout více fotografií – www.csopvlasim.cz.

Pokud naleznete zraněného nebo jinak postiženého volně žijícího živočicha, volejte, prosím, na pohotovostní telefon 777 800 460 naší Záchrané stanice pro živočichy.

Bc. Michala Musilová,

**vedoucí Záchrané stanice pro živočichy
ČSOP Vlašim**

Užovka obojková

Zmije obecná

Výstava „Škola ve Zdislavicích“

Zdislavická škola v roce 1965

Budova městyse ve Zdislavicích ožila unikátní výstavou o zdejší škole. Pro obyvatele regionu, učitele, školáky, absolventy, ale i pro všechny příznivce kraje pod Javornickou hůrou nebo historické badatele, byla na úřadu městyse ve Zdislavicích na Benešovsku určena neobvyklá výstava. Její název byl „Škola ve Zdislavicích“. Tématem byl příběh místní venkovské školy. Návštěvníci výstavy, která se konala ve dnech od 16. do 19. června 2012, objevili ještě další zajímavosti.

Výstavu připravil kronikář sousední vesničky Řimovice a zároveň regionální historik Bedřich Švejda. Nejlepší kronikář středních Čech oceněný v roce 2005 o koncepci výstavy říká: „Ve Státním oblastním archivu v Benešově, od různých lidí i od pana učitele Příhody, jsem získal spoustu materiálu. Ke zdislavické škole se váží dokumenty z období 2. světové války, rukopisy učitelů, malby i dopisy. Expozice nabídla i mnoho společných školních fotografií. Návštěvníci mohli spolupracovat a zapojit se třeba tím, že na štítky u fotografií napsali

jména žáků nebo učitelů, které ze snímků poznali. Určitě se dobrali zajímavých výsledků.“

Škola ve Zdislavicích byla nejen střediskem vzdělanosti, ale také společenského života Zdislavicka a Bolinska. Řada absolventů přijela ráda zavzpomínat, jiní objevovali dávnou historii školy a smekali před osobnostmi, které v ní působily.

Lidé ze Zdislavic, Rataj nebo Boliny na výstavě našli rovněž kresbu a příběh jejich vlastního domu. Nákreby a malby jsou totiž součástí bádání pana Švejdy. Autor expozice byl po celou dobu trvání výstavy na úřadě ve Zdislavicích návštěvníkům k dispozici, odpovídal na jejich dotazy a hovořil s pamětníky.

Současní žáci společně s pedagogy zdislavické školy vyzdobili chodbu a další prostory úřadu školními pracemi. Obrázky uvítaly návštěvníky hned při vstupu do budovy Městyse Zdislavice a ukázky školní tvořivosti je provázely až do zasedací místnosti, kde bylo hlavní těžiště výstavy.

MgA. Eva Vrzalová

Učitelé – asi v roce 1942

Posázavské tržiště v Pivovaru Ferdinand představí výrobce z regionu i okolí

V areálu benešovského Pivovaru Ferdinand bude 1. září od 10 do 17 hodin otevřeno Posázavské tržiště aneb Trh regionálních výrobků Rakovnicka a Posázaví. Představí se na něm nejen tradiční výrobky typické pro oba regiony, ale také drobní řemeslníci. Připraven je bohatý doprovodný program. Jeho součástí bude mimo jiné otevření herní a naučné stezky v pivovaru, která návštěvníky zavede do tajů výroby „skutečného“ piva. Rakovníčtí navíc přivezou mobilní naučnou stezku se skřítky, kteří připomenou i zapomenutá pivovarská řemesla.

Tržiště je jedním z výstupů projektu nazvaného Pivo, chmel, slad – to mám rád!, který realizují společnosti Posázaví o.p.s. a Rakovnicko o.p.s. Kromě piva a všeho, co k jeho výrobě patří, se na trhu představí i další producenti. Budou mezi nimi také první držitelé značky KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt®. **Dvěře**

na tržiště mají ale otevřeny všichni regionální výrobci a řemeslníci. S podmínkami účasti na akci je seznámí ředitelka společnosti Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová na telefonu 723 881 081.

V sedmihodinovém programu si na své přijde každý. Malým návštěvníkům se představí skřítek Kuk, kterého znají z barevného časopisu Posázavské Kukátko. Loutku ušatého nezbedy s velkou červenou čapkou přiveze jeho duchovní otec a majitel Divadla Dokola Petr Abbé Hroš. Připravuje také Dětské rytířské klání aneb Dřevokoňské hraní. Pro dobrou náladu zahraje kapela ČeskýŠraml, připraveny jsou hry a soutěže i ukázky tradičních řemesel. Zájemci tady najdou také odpovědi na otázky týkající se značky KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt®.

Jaroslava Tůmová

Výstava 110 let Místní dráhy Benešov – Vlašim – Dolní Kralovice

„Dráha z Vlašimě do Dolních Kralovic otevřena. Kollaudace této nové dráhy vykonána byla v pátek dne 10. t. m. a ježto neshledáno ve stavbě žádných závad, zahájena byla pravidelná doprava osob i nákladů dnem včerejším...“, sděloval svým čtenářům časopis „Hlasy od Blaníka“ dne 12. října 1902.

Prodloužením místní (lokální) dráhy Benešov – Vlašim až do Dolních Kralovic na řece Želivce se vyplnilo mnohaleté úsilí dolnokralovického okresního zastupitelstva a řady dalších zájemců o získání železničního spojení. Tato železnice se měla stát důležitou podmínkou rozvoje tehdejšího soudního okresu, hospodářsky málo rozvinutého, i když rozlohou patřícího k největším v Čechách. Trať do Dolních Kralovic byla v následných letech skutečně nejvýznamnějším dopravním prostředkem celé oblasti. A to od přepravy surovin, stavebního materiálu i zemědělských plodin až po přepravu letních hostů či trampů do povodí Želivky. Úlohu poctivě plnila až do počátku 70. let 20. století, kdy padlo definitivní rozhodnutí ukončit železnici stavebně i provozně ve stanici Trhový Štěpánov v souvislosti s výstavbou vodárenského komplexu Švihov.

Dne 31. května 1975, po více jak sedmdesáti letech, byl zcela zastaven se změnou grafikonu vlakové dopravy provoz na úseku Trhový Štěpánov – Dolní Kralovice. Se zánikem části trati v délce 14 km zmizely i nejkrásnější partie vyhledávané lokálky. Z map i průvodců se navždy vytratilo především městečko Dolní Kralovice jako historické

středisko celé oblasti. Nevratná změna tvrdě zasáhla též do provozu zbývající části železnice. Přestože od likvidace železnice a městečka uplynulo již několik desetiletí, Dolnokralovicko se s touto skutečností stále nevyrovnalo.

V měsíci říjnu 2012 uplyne 110 let od zahájení provozu na tzv. Místní dráze Benešov – Vlašim – Dolní Kralovice. Při této příležitosti připravil Podblanický vědecko-technický klub železniční Benešov ve spolupráci

s Muzeem Podblanicka ve Vlašimi a Státním okresním archivem Benešov výstavu s názvem „110 let Místní dráhy Benešov – Vlašim – Dolní Kralovice“ v prostorách vlašimského zámku.

Výstava stručně přibližuje vývoj železniční sítě na Podblanicku, včetně nejstarší železnice – pobočné trati Dráhy císaře Františka Josefa z dnešních Českých Velenic přes Benešov do Prahy. Tato odbočná trať vloni slavila 140 let

od zahájení provozu. Pozornost se soustředí na dráhu z Benešova do Vlašimi a navazující úsek z Vlašimi do Dolních Kralovic. Mezi exponáty najdete řadu archivních dokladů, zajímavou technickou a provozní dokumentaci, fotografie, mapy a dobové plány. Nechybí ani trojrozměrné předměty.

Výstava se koná **do 2. září 2012 v Muzeu Podblanicka** – zámku Vlašim. (Otevřeno: úterý – neděle 9 – 12, 13 – 17 hod.) Slavnostní vernisáž proběhla ve čtvrtek 26. července v 17 hodin.

Všichni zájemci jsou srdečně zváni.

František Kavka, předseda klubu

*Nádraží ve Vlašimi ve 20. letech 20. století.
Uprostřed stojí přednosta Vojtěch Jelínek*

Noví nositelé značky regionální produkt

21.6. 2012 udělila certifikační komise složená ze zástupců výrobců, poskytovatelů služeb, neziskových organizací a veřejné správy značku KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt® prvním dvěma službám. Novou značku nyní ponesou Rodinná cukrárna ve Vlašimi a Pension Konopiště.

Certifikační komise KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt® se sešla letos již podruhé, aby posoudila žádosti uchazečů o udělení této regionální značky. V prvním kole značení v únoru 2012 byla značka udělena třinácti výrobkům. Nyní k nim přibýly ještě dvě služby.

K získání této značky, musí jeho zařízení splňovat předepsaná kritéria. K nim patří zejména jasná vazba na region a jeho tradici, dále kvalita poskytovaných služeb a ohled na životní prostředí. Stravovací zařízení musí navíc nabízet tradiční pokrmy české kuchyně a využívat potravinářské suroviny z regionu.

Obě zařízení si značku právem zaslouží. Rodinná cukrárna ve Vlašim svou budovou významně dotváří atmosféru historického Žižkova náměstí a nabízí tradiční české zákusky a deserty vlastní výroby. Pension Konopiště prezentuje návštěvníkům tradici rodiny d'Este, historii Konopiště, a ve vlastním muzeu také tradici výroby motocyklů JAWA. V obou zařízeních může návštěvník okusit něco z tradice Kraje blanických rytířů a o to jde především.

Další zájemci o udělení značky KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt®, ať už výrobci nebo poskytovatelé služeb, se mohou hlásit do dalšího kola certifikace, které proběhne v březnu příštího roku.

Podrobné informace byly otisknuty ve Zpravodaji Štěpánovska, číslo 3-červen 2012, strana 16 a 17.

Mgr. Kateřina Červenková, koordinátorka značky

Výjezdy štěpánovských hasičů k požárům a technickým zásahům

Hasiči z Trhového Štěpánova vyjížděli od začátku roku 2012 až do začátku července mnohokrát. Uvádíme jejich přehled:

2. ledna	asistence u odvozu nemocné osoby do zdravotnického zařízení
11. ledna	dopravní nehoda, osobní auto skončilo v rybníku Doleček
20. ledna	dopravní nehoda osobního automobilu ve Střechově, zraněná osoba
20. března	požár kontejneru v Dalkovicích
20. března	požár lesa v Dalkovicích
21. března	požár stráně u dálnice ve Střechově nad Sázavou
27. března	padlý strom přes silnici u Soutic
31. března	padlý strom přes silnici u firmy RABBIT
6. dubna	čištění městské kanalizace
7. dubna	požár lesa u Dubovky
9. dubna	hledání nezvěstného chlapce
10. dubna	čištění kanalizace u paní Klinkerové
28. dubna	požár autobusu u Lokte
2. května	požár lesa v Mezním důle v Trhovém Štěpánově
2. května	požár bývalé drůbežárny u Klinkerových
6. května	odchyt toulavých psů
24. května	požár lesa u Řimovic
26. května	vyčištění požární nádrže u bývalého Zemanova mlýna
24. června	dopravní nehoda motocyklisty U Jezu v Trhovém Štěpánově
25. června	technická pomoc firmě EKOSO v Trhovém Štěpánově
25., 26. a 28. června	technická pomoc ZD a.s. Trhový Štěpánov
5. července	padlý strom přes silnici u Dalkovic
6. července	požár na vysokém napětí u Šimáka (v údolí Štěpánovského potoka)

Josef Korn, starosta SDH

Rejstříky článků Zpravodaje Štěpánovska

Od roku 1999 do června roku 2012 vyšlo celkem 81 čísel, které mají dohromady 1608 stran formátu A4. Během této doby byly zveřejněny stovky článků nejrozličnějšího zaměření. Občas se stává, že je nutné najít konkrétní článek. Hledání v jednotlivých číslech je velice pracné. Proto byl připraven rejstřík článků všech ročníků a články byly roztrženy do následujících kategorií:

Vlastivědné práce (Budovy a objekty, Historie Trhového Štěpánova, Historie okolní obce, Sakrální stavby a objekty). **Příroda** (Ekologie a ochrana přírody, Fauna, Flora, Geologie, Ostatní), **Významné osobnosti** (Rozhovory, Životopisy, Nekrology). **Významné události** (Slavnosti, Výročí). **Pomocné vědy historické** (Divadlo, Knihovna, Muzeum Štěpánovska, Časopis Pod Blaníkem, Řemesla, živnosti, služby, Spolkový dům, Školství, Výtvarné umění, Zemědělství, lesnictví, venkov, Zpravodaj Štěpánovska). **Literatura** (Krásná literatura, Práce žáků, Vítězné práce dějepisných olympiád). **Sport** (Golf, Fotbal, Víceúčelové hřiště, Ostatní). **Sbor dobrovolných hasičů. Tělovýchovná jednota SOKOL. Různé. Mikroregion Český smaragd.**

Rejstřík ročníků 1999 – 2011 obsahuje 69 stran formátu A4, ročník 2012 (zatím 3 čísla) obsahuje 13 stran formátu A4. Rejstříky jsou přehledně uspořádány v tabulkách a vyhledávání je podle názvu článku nebo příbližného názvu článku.

Rejstřík je určen zejména pro všechny žáky Základní školy v Trhovém Štěpánově, studenty středních škol a zájemce o informace z různých oborů vztahujících se k Trhovému Štěpánovu, okolních obcí, případně i širšímu okolí.

Můžete jej získat bezplatně v elektronické formě v Městské knihovně nebo u odpovědného redaktora tohoto listu. Stačí, když si přinesete jakýkoli přenosný disk (flash, externí disk). Můžete jej získat i na CD za režijní cenu.

r V

V Kalné rekonstruovali kapličku

Dovolujeme si Vás pozvat slavnostní vysvěcení rekonstruované kapličky v Kalné.

Bude se konat v sobotu 18. srpna 2012 od 15 hodin. Připravujeme hudební program a občerstvení.

Rekonstrukce proběhla díky finančnímu příspěvku společnosti O2, za podpory obce Soutice a pana Stehlíka Sanace-rekonstrukce, který přispěl radou, pomocí a izolačním materiálem. Rekonstrukce byla provedena obyvateli a přáteli obce Kalná.

V říjnovém vydání Zpravodaje Štěpánovska se dočtete více.

Olga Bílková

Stvořil nás Bůh, tvrdí Američané a odmítají evoluci

Téměř polovina Američanů nevěří v evoluci a je přesvědčena, že Bůh stvořil lidi v jejich současné podobě někdy během posledních 10 000 let. Ukázal to nejnovější průzkum Gallupova ústavu. Podle dlouhodobé analýzy se ukazuje, že počet Američanů přesvědčených o tom, že evoluce neexistuje, zůstává po 30 let zhruba stejný.

O tom, že lidi stvořil Bůh v jejich současné podobě, je podle průzkumu přesvědčeno 46% Američanů. Třetina dotázaných si myslí, že se lidé vyvinuli z primátů, ale že tato evoluce byla Bohem řízena. V přirozenou evoluci bez zásahu Boha věří 15% Američanů.

Za posledních 30 let se podle Gallupova ústavu změnil názor Američanů na evoluci jen minimálně. Ve stvoření lidí v jejich současné podobě věří stále stejně lidí. Podíl obyvatel Spojených států přesvědčených o evoluci bez Božího zásahu se zvýšil o šest procentních bodů,

o stejný podíl se snížil počet Američanů přesvědčených o řízené evoluci.

Průzkum také ukázal na rozdíly v názorech podle politické příslušnosti. O stvoření lidí v jejich současné podobě je přesvědčeno 58% republikánských voličů, 41% voličů Demokratické strany a 39% Američanů, kteří se označují za stranicky nevyhraněné.

Zároveň se ukazuje, že podíl Američanů přesvědčených o stvoření lidí v současné podobě se snižuje s vyšší úrovní vzdělání. Jediná skupina, v níž zastánci neřízené evoluce převažují nad stoupenci stvoření lidstva, jsou Američané s doktorským titulem z univerzity. Mezi nimi nicméně tvoří největší skupinu lidí, kteří věří, že evoluce lidí byla řízena Bohem.

Jak by dopadl průzkum v České republice?

ČTK 2.7.2012

Citáty Michala Horáčka

Když myslíte moře, dostanete se možná k tomu, že budete mít jezero. Když sníte o jezeru, budete mít rybník. Když toužíte po rybníku, budete mít louži. A když sníte o louži, nebudete mít nic.

Současná společnost obecně slevila z pravidel a formálních nároků...

A to je příčinou problémů, které zažíváme. V 90. letech byly nastoleny poměry, jako by pravidla nebyla. Teď sklízíme trpkou žeň, vidíme, že se rozhostilo mocné prostředí, v němž se poztrácí mnoho ze společně vytvořených hodnot. Takové nerespektování pravidel se jen tak

nevidí, i proto se chci vracet tam, kde fungují. Vezměte si fotbal, to je hra s prostými a jasnými pravidly – máte ovčové čáry, branku a nesmíte hrát rukou. Dnes mi připadá, že kdejaký chytrák během zápasu za stavu 1:0 jako by popadnul míč, utekl s ním do šatny a tam se zamknul. A všichni říkají: Jé, ten je chytřej! Ale to přece už není fotbal. To není svoboda, ale blbost.

*Mgr. Michal Horáček, Ph.D.,
je český spisovatel, esejista, novinář, textař,
básník, producent a vystudovaný antropolog.*

400. autor Zpravodaje Štěpánovska

V říjnu roku 2008 jsme oznámili, že 300. autorkou se stala Markéta Vinšová z Kalné.

S potěšením zjišťujeme, že již v dubnu roku 2012 dosáhl počet autorů dalšího vysokého čísla, které se zdá zavádějící. Autorů, kteří píšou do Zpravodaje Štěpánovska utěšeně přibývá. S radostí jsme zjistili, že 400. autorem se stal pan Karel Dub z Prahy. Obohatil čtenáře našeho listu zajímavým vyprávěním o poslední židovské rodině Dubových, kteří žili v našem městě a zahynuli v koncentračním táboře v Osvětimi.

Při jedné z jeho návštěv našeho města i Městského úřadu, mu byly předány drobné dárky. Panu Dubovi blahopřejeme a věříme, že jeho příspěvky nebyly poslední.

R.

Karel Dub

Autoři fotografií a kreseb

Archiv Muzeum Podblanicka: Výstava 110 let Místní dráhy Benešov – Vlašim – Dolní Kralovice • Archivy rodin: Společenská kronika • Archiv Švejda Bedřich: Výstava „Škola ve Zdislavicích“ • Ekocentrum Vlašim: Noví nositelé značky regionální produkt • Holík Jan: O starých štěpánovských matrikách • Horálek Stanislav: Módní přehlídka ve Spolkovém domě • Bc. Hromas Jakub, DiS.: Zmije se snadno zamění za užovku • Korn Josef: Slovo starosty – Trhový Štěpánov před 100 lety – Do Trhového Štěpánova se sjeli potomci židovské rodiny Dubových – Setkání profesionálních pracovníků knihoven – Starosta města přijal předškoláky i absolventy • Mgr. Kubalová Vlasta: Den archivů • Svobodová Alena: Začátek prázdnin v Souticích – Soutická knihovna otevřena • Špírková Jaroslava: Příměstřák v Trhovém Štěpánově • Tomaidesová Bára: Návrh pamětní mince Jana Pláteníka • Ing. Vilímovská Alena: Žabáci opět skákali • Vlček Jaromír: Titulní strana – Dvě výročí Karla Kolmana (archiv pohlednic autora článku) – 100. výročí užívání názvu Trhový Štěpánov

Společenská kronika

Narodili se:

28.04. – Jana Škvorová, Trhový Štěpánov – otec Petr Škvor, matka Lenka Neradová

26.05. – Pavel Malach, Trhový Štěpánov – rodiče Libor Malach a Renata Kořenová

Sňatek uzavřeli:

16.06. – Václav Kořínek, Vranice a Pavla Vesecká, Trhový Štěpánov

Životní jubilea:

06.08. – Věra Hochová, Trhový Štěpánov – 83 let
 06.08. – Karel Kordina, Trhový Štěpánov – 70 let
 13.08. – Alena Tomaidesová, Trhový Štěpánov – 75 let
 14.08. – Karel Kořínek, Trhový Štěpánov – 55 let
 18.08. – Pavel Provazník, Střechov – 55 let
 21.08. – Lubomír Pazour, Trhový Štěpánov – 55 let
 05.09. – Vladimír Cigler, Trhový Štěpánov – 80 let
 05.09. – Věra Kadlečková, Trhový Štěpánov – 50 let
 07.09. – Václav Pivný, Střechov – 88 let
 09.09. – Vladimír Mirovský, Střechov – 60 let
 11.09. – Marie Polívková, Trhový Štěpánov – 60 let
 15.09. – Ludmila Kořínková, Trhový Štěpánov – 88 let
 16.09. – Ludmila Boušková, Trhový Štěpánov – 82 let
 20.09. – Jiřina Hrabánková, Dubějovice – 86 let
 20.09. – Dagmar Donátová, Trhový Štěpánov – 81 let
 20.09. – Jana Kroblová, Trhový Štěpánov – 55 let

20.09. – Věra Gregorová, Trhový Štěpánov – 50 let
 28.09. – Marie Kopecká, Trhový Štěpánov – 89 let
 30.09. – Josef Fantyš, Štěpánovská Lhota – 75 let

Stříbrná svatba

05.09. – Pavel a Ivana Voslářovi, Trhový Štěpánov

Navždy odešli:

04.07. – Bohuslav Bílek, Trhový Štěpánov – ve věku 78 let
 14.07. – Jindřiška Děkanovská, Trhový Štěpánov – ve věku 85 let

Poděkování za projev účasti

Děkuji všem, kteří 28.3.2012 přišli v hojném počtu doprovodit na poslední cestě mého manžela, pana **Františka Anděla ze Sedmpán.**

Za celou rodinu děkuje manželka Eva Andělová.

František Anděl

Chceme touto cestou poděkovat všem příbuzným a známým, kteří se přišli 6. června 2012 v hojném počtu naposledy rozloučit s naším milovaným manželem a tatínkem, **panem Josefem Neradem z Dubějovic.** Rovněž děkujeme za květinové dary a projevy soustrastí. Věnujte mu společně s námi ti chlou vzpomínku.

Zarmoucená manželka a děti s rodinami.

Josef Nerad

Děkujeme touto cestou všem přátelům, známým a bývalým spolupracovníkům z Českých drah – železniční stanice Vlašim, kteří se přišli v hojném počtu 13. července 2012 rozloučit s naším milovaným manželem a tatínkem, **panem Bohuslavem Bílkem z Trhového Štěpánova.** Zejména děkujeme panu faráři P. Marku Martiškovi a starostovi města panu Ing. Václavu Nekvasilovi za slova rozloučení a útěchy. Rovněž děkujeme za květinové dary a projevy soustrastí.

Bohuslav Bílek

Manželka a dcera s rodinou.